

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117218320
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3117218320.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: K. H., nar. XX.XX.XXXX, D., adresa pre doručovanie: Z. XXXX/XX, D. proti žalovaným: 1/ I. republika, zastúpená K. spravodlivosťou SR, so sídlom U. nám. XX, D., 2/ M. na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové nám. 1, X., X.: XXXXXXXX, 3/ R. pre obvinených a odsúdených a M. na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom I. XX, XXX XX T., X.: XXXXXXXX, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaný 1/ má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalovanému 2/ a žalovanému 3/ súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 20.000,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 01.11.2018 tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných. Táto suma pozostávala z náhrady nemajetkovej ujmy 10.000,- eur, náhrady za bolesť 6.000,- eur a náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia 4.000,- eur. Okrem toho sa žalobca domáhal, aby súd žalovaného 1/ zaviazal na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom v sume 10.000,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 01.11.2018 do zaplatenia. Uvedené bolo predmetom konania po zmene žaloby pripustenej uznesením č.k. 16C/48/2017-123 zo dňa 29.03.2019.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný 1/ má pasívnu vecnú legitímáciu pre uplatnenie nároku z titulu náhrady škody na zdraví (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia) a za ujmu na osobnostných právach žalobcu podľa ustanovení na ochranu osobnosti (podľa § 11 a § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 64 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z. o zbore a väzenskej strážii štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú zborom alebo jeho príslušníkom v súvislosti s plnením úloh ustanovených týmto zákonom. Zbor v rámci svojej pôsobnosti zabezpečuje zdravotnú starostlivosť pre príslušníkov zboru, obvinených vo výkone väzby, odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody a iné osoby. Mal za to, že ustanovenie § 64 ods. 6 ustanovuje pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/ aj za škody spôsobené zborom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody. Okrem toho zodpovedá aj za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a poškodený má právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Mal za to, že poskytovanie zdravotnej starostlivosti odsúdeným je výkonom verejnej moci, nakoľko odsúdení nemajú právo voľby lekára a poskytovateľa, pričom ak odsúdenému nie je zabezpečená zdravotná starostlivosť v určené ordinačné hodiny a ak

nie je odsúdenému zabezpečené ošetrenie v inom zdravotníckom zariadení včas, ide o nesprávny výkon verejnej moci na úseku väzenstva. Žalovaný 2/ podľa žalobcu má pasívnu vecnú legitimitáciu pre uplatnenie nároku na zdravie a za ujmu na osobnostných právach podľa § 11 a § 13 ods. 1 a 2 OZ, nakoľko ústav bol v rozhodnom čase od 09.12.2016, poskytovateľom zdravotnej starostlivosti pre odsúdených nachádzajúcich sa v ústave Ilava. Žalovaný 3/ má tiež podľa neho pasívnu vecnú legitimitáciu, pretože sa stal ku dňu 03.01.2018 jediným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti pre všetky zdravotnícke zariadenia v Zbore väzenskej a justičnej stráže. Uviedol, že si uplatňuje nároky na náhradu škody na zdravie a za ujmu na osobnostných právach proti žalovaným 1/, 2/ a 3/ ako proti solidárnym dlžníkom. Súčasne si uplatňuje aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, spôsobenej nesprávnym výkonom verejnej moci - nesprávnym zabezpečením zdravotnej starostlivosti vo výkone trestu odňatia slobody. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.12.2016 absolvoval stomatologické ošetrenie v zubnej ambulancii žalovanej 2/, pričom ošetrenie vykonala zubárka K.. O. J.. Žalobca pred úkonom výslovne upozornil zubárku, že v roku 2010 absolvoval extrakciu zuba na opačnej strane čeluste a došlo ku komplikácii, tzv. oroantrálnej komunikácii (vytvorenie neprirodzenej spojky z úst cez vytrhnuté lôžko zuba cez prínosovú dutinu až do nosa). Takisto upozornil zubárku, že tento údaj o spomínanej komplikácii je uvedený aj v zdravotnej dokumentácii ako anamnestický údaj. Žalobca od zubárky požadoval, aby mu bola extrakcia zuba 27 vykonaná v špeciálnom pracovisku a až po vykonaní RTG a to tak, aby nedošlo ku vzniku oroantrálnej komplikácii, resp. aby boli následky extrakcie čo najmenšie. Zubárka anamnestické údaje odignorovala, pričom oznámila, že v nie je potrebný špeciálny postup extrakcie a ani RTG a že ku komplikácii nedôjde, že „dá na to pozor“. To, že podľa zubárky išlo o „jednoduchú“ extrakciu zuba 27 dokazuje aj výpis z účtu poisťovne Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Zubárka dňa 09.12.2016 nezistila dostatočne anamnézu, resp. túto absolútne odignorovala. V dôsledku ignorancie anamnézy (anatomická odchýlka) zvolila zubárka nevhodný terapeutický postup, t. j. vykonala „klasickú“ extrakciu zuba 27, čím došlo ku komplikácii vznikom oroantrálnej komunikácie a vznikom zápalu (najskôr akútneho a neskôr chronického), ktorým komplikáciám sa bolo možné vyhnúť. Žalobca má za to, že predpokladaná anatomická odchýlka (o ktorej zubárka vedela) nevyhnutne vyžadovala zvolenie iného, vhodnejšieho terapeutického postupu. V tejto fáze poskytnutia zdravotnej starostlivosti nepostupovala zubárka lege artis, nakoľko mala povinnosť vykonať diagnostické úkony smerujúce k zisteniu anatomickej odchýlky a v prípade pozitívneho zistenia, mala žalobcovi zabezpečiť špecializované stomatochirurgické ošetrenie, ak sama nemohla (resp. nevedela) potrebný terapeutický úkon vykonať bez rizika poškodenia zdravia. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vôbec túto skutočnosť neriešil, t. j. neriešil to, či zubárka vedela vopred o mojej anamnéze a či zvolila vhodný terapeutický postup. Úrad pre dohľad len riešil, či je zubárka zodpovedná za vznik oroantrálnej komplikácie. Protokol nerieši ďalšie skutkové okolnosti, akými sú správnosť zvoleného terapeutického postupu v prípade znalosti anamnézy pacienta, správnosť a včasnosť následného terapeutického postupu po zistení komplikácií po výkone extrakcie zuba a správnosť rekonvalescencie. Extrakcia zuba 27 bola vykonaná dňa 09.12.2016. Žalovaný 2/ ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nedodržiaval generálnym riaditeľom ZVJS schválené ordinačné hodiny, podľa ktorých mala stomatologická ambulancia ordinovať v pondelok až piatok, vždy od 09:00 hod. do 11:00 hod. V dôsledku nedodržania ordinačných hodín žalobca sa mohol dostať na zubné ošetrenie až dňa 16.12.2016 (t. j. až za 7 dní). Pokiaľ by bol ošetrený včas, t. j. v najbližší pracovný deň (12.12.2016 v pondelok), mohli byť v čas nasadené antibiotiká a nemuselo tak dôjsť k vzniku chronického zápalu. Rovnako mohla byť včas vykonaná intervencia zameraná na odstránenie oroantrálnej komunikácie. Žalovaný 2/ mu neposkytol zdravotnú starostlivosť včas, čím porušil povinnosť poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Nedodržiavaním ordinačných hodín stomatologickej ambulancie sa Ústav súčasne dopustil aj nesprávneho úradného postupu pri výkone verejnej moci na úseku väzenstva. Žalovaný 2/ ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nezabezpečil včasné odoslanie na špecializované ošetrenie (plastika oroantrálnej komunikácie) napriek tomu, že o potrebe tohto ošetrenia sa zubárka musela dozvedieť už dňa 16.12.2016 (t. j. pri prvej kontrole po extrakcii zuba zo dňa 09.12.2016). V dekurze zubárky zo dňa 16.12.2016 sa nenachádza žiadny údaj o tom, že bola diagnostikovaná oroantrálna komunikácia, alebo že by žalobca uvádzal údaje o prenikaní vzduchu a vody do ústnej dutiny. Z dekurzy zubárky je zjavné, že zápis o potrebe stomatologického vyšetrenia bol do dekurzy dopísaný ex post, pričom sa tento nachádza až pod zápisom zo dňa 16.12.2016 a aj pod žalobcovým podpisom o poučení. V dekurze zubárky zo dňa 23.12.2016 sa nenachádza žiadny údaj o potrebe stomatochirurgického vyšetrenia. Takisto sa v dekurze zo dňa 16.12.2016 nenachádza žiadny údaj o tom, že žalobca prišiel na kontrolu, nakoľko mu začal prechádzať vzduch a tekutiny do nosovej dutiny. Z dekurzy zubárky je úplne zrejmé, že údaj o „doporučenom stomatochirurgickom vyšetrení“ sa nachádza medzi dvoma zápsmi v dekurze, a to medzi zápisom zo dňa 16.12.2016 a zo dňa 23.12.2016, pričom tento údaj evidentne nepripadá ani jednému z týchto

dvoch zápisov. Z dekurzu zubárky je zrejme, že zubárka vynechávala medzi dvomi zápsimi vždy jeden riadok voľný. Táto prax teda umožnila, že do voľného riadku medzi 16.12.2016 a 23.12.2016 bol ex post (zrejme v čase začatia dohľadu zo strany Úradu) dopísaný údaj: „Doporučené stomatochirurgické vyšetrenie“. V tomto smere je nesporné, že zápis „Doporučené stomatochirurgické vyšetrenie“ obsahovo nekorešponduje ani s jedným zo zápisov v dňoch 16.12. a 23.12.2016, keď v oboch zápisoch nie je ani zmienka o komplikovanom stave a práve naopak, v oboch zápisoch je popisovaný obvyklý a nekomplikovaný priebeh po extrakcii zuba. Zápis o doporučenom stomatochirurgickom vyšetrení nespĺňa náležitosti zápisu do zdravotnej dokumentácie. Dodatočne bol dopísaný zápis, že žalobca bol dňa 16.12.2016 objednaný na stomatologické ošetrenie do Martina a to na deň 17.01.2017. V dekurze zubárky zo dňa 16.12.2016 (a ani zo dňa 23.12.2016) nie je žiadny zápis o objednaní, pokuse objednania a ani o existencii komplikácie, ktorá by odôvodňovala objednanie na stomatochirurgické ošetrenie. Z dekurzu zubárky zo dňa 13.01.2017 je nepochybné, že oroantrálna komunikácia bola ako komplikácia zapísaná do dekurzu až toho dňa 13.01.2017 a že až v tento deň bolo vykonané skutočné objednanie na stomatochirurgické ošetrenie do UN Martin, pričom termín zákroku bol stanovený na 17.01.2017. Žalovaný 2/ nevedol správne a pravdivo zdravotnú dokumentáciu a nezabezpečil včasné ošetrenie v špecializovanom stomatochirurgickom pracovisku, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu zdravia, k predĺženiu utrpenia a bolesti, ale aj k zásahu do osobnostných práv so vznikom nemajetkovej ujmy (zásah do telesnej integrity - práva na zdravie). Rovnako štát nespĺnil povinnosť chrániť zdravie žalobcu. V dôsledku nedodržania ordinačných hodín Ústavom bol žalobca ponechaný bez možnosti ísť k lekárovi skôr, a teda od poslednej kontroly dňa 23.12.2016 sa dostal k zubárke až dňa 13.01.2017. Aj z tohto dôvodu nemožno považovať postup žalovaného 2/ za včasné poskytnutie zdravotnej starostlivosti, čím bolo zasiahnuté do práva na ochranu zdravia, v dôsledku ktorého konania došlo aj k nemajetkovej ujme, nehovoriac o poškodení zdravia predĺžovaním lehoty zabezpečenia ošetrenia v špecializovanom zdravotníckom zariadení. Rovnako ide o nesprávny výkon verejnej moci na úseku väznenstva. Dňa 17.01.2017 mi bol v UN Martin (stomatochirurgickej ambulancii) vykonaný operačný zákrok, a to plastika oroantrálnej komunikácie reg. 27 podľa Wassmuda, dvojité sutúra (prešitie). Dňa 18.01.2017 žalobca sa dostavil ku všeobecnému lekárovi, ktorý naordinoval lieky proti bolesti (Novalgín 500) a súčasne dal 3 dni ospravedlnenej absencie v práci. Žalobca takto musel dňa 23.01.2017 nastúpiť do práce, pričom v dôsledku vykonávania manuálnej práce a nevhodného pracovného prostredia došlo dňa 23.01.2017 k roztrhnutiu stehov a k prehĺbeniu infekcie v rane po extrakcii zuba 27. Dňa 24.01.2017 sa tak dostavil na ošetrenie k všeobecnému lekárovi, ktorý ho odkázal na ošetrenie zubnou lekárkou, kde k ošetreniu došlo až dňa 27.01.2017 (piatok), a to opäť z dôvodu porušenia ordinačných hodín. Všeobecný lekár mu dňa 24.01.2017 nezabezpečil vyšetrenie lekárom so špecializáciou stomatológ a to napriek tomu, že mu bol a musel byť známy zdravotný stav ako aj skutočnosť, že išlo o zrejmu komplikáciu po stomatochirurgickom operačnom zákroku. Namiesto toho všeobecný lekár atrahoval na seba úlohu stomatológa a neoprávnene diagnostikoval, že stehy na rane držali. Až dňa 27.01.2017 (piatok) tak došlo k vyšetreniu zubárkou, ktorá žalobcu odporučila ponechať práceneschopným a súčasne odporučila vykonať opätovnú plastiku oroantrálnej komunikácie v UN Martin. Je tak zrejme, že všeobecný lekár neoprávnene diagnostikoval stomatologický nález, nepravdivo zapísal do zdravotnej dokumentácie údaj, že stehy držia, len aby nemusel v daný deň pre žalobcu zabezpečiť vyšetrenie stomatológom a ponechal ho naďalej práceneschopným. Stav po operácii, ktorý bol objektívne zistený, charakter práce a pracovného prostredia (manuálna práca v špinavom a prašnom prostredí) zakladal povinnosť všeobecného lekára rozhodnúť o tom, že žalobca je dočasne práceneschopný. Dňa 24.01.2017 (keď došlo k roztrhnutiu stehov) ho ma všeobecný lekár uznať práceneschopným a ak tak neurobil, konal non lege artis. Práceneschopným bol uznaný až od 30.01.2017. Ďalším závažným pochybením pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti bolo teda nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie. Dňa 16.12.2016, kedy bola daná existencia komplikácie a kedy boli nasadené antibiotiká, nebol žalobca lekárom uznaný za práceneschopného. Rovnako sa tak dialo aj po kontrole dňa 23.12.2016. Nebol uznaný za práceneschopného ani dňa 13.01.2017, kedy bola v dekurze preukázateľne zaznamenaná existencia oroantrálnej komunikácie a kedy bol aj objednaný na stomatochirurgický zákrok do UN Martin dňa 17.01.2017, nebol tiež uznaný práceneschopným a to ani vtedy, keď sa dostavil dňa 24.01.2017 s „reklamáciou“ roztrhnutých stehov. Táto skutočnosť významne prispela k vzniku komplikácií a to k roztrhnutiu stehov a k vzniku chronického zápalu. V dôsledku nesprávneho režimu rekonvalescencie došlo u neho ku škode na zdraví, ako aj k zásahu do osobnostných práv (práva na zdravie) a k nesprávnemu výkonu verejnej moci. Následne dňa 03.02.2017 žalobca absolvoval kontrolu v UN Martin (kvôli roztrhnutiu stehov), kde mu bolo diagnostikované, že má chronický zápal dutín pri oroantrálnej komunikácii. Zdravotný stav v danom čase, presahoval možnosti ambulantnej starostlivosti, pričom bol odporúčaný na hospitalizáciu s vykonaním zákroku - revízia antrum Hignori I. sin. Spolu s prešitím

oroantrálnej komunikácie. Pri vyšetrení dňa 03.02.2017 ho lekár UN Martin informoval o tom, že rana po extrakcii zuba 27 bola dlho otvorená a to i v dôsledku nesprávnej rekonvalescencie. Dňa 14.02.2017 bol žalobca vyšetrený v Univerzitetnej nemocnici Bratislava - Ružinov, kde mu bol diagnostikovaný chronický zápal čeľustnej dutiny a oroantrálna komunikácia. Následne bol objednaný na operáciu na deň 14.03.2017. Dňa 07.03.2017 bol hospitalizovaný u žalovaného 3/, pričom plánovaná operácia na deň 14.03.2017 sa odložila pre zápalový stav. Následne prekonal zápaly danej oblasti, pričom dňa 19.07.2017 ho UN Bratislava objednala na operáciu na 21.08.2017. Dňa 15.08.2017 bol hospitalizovaný u žalovaného 3/, odkiaľ mal byť prevezený na operáciu do UN Bratislava. Operácia dňa 21.08.2017 sa však v UN Bratislava nevykonala, pretože k danému termínu nebolo možné zabezpečiť stráženie pacienta. Nezabezpečenie prevozu a stráženia na vopred plánovanú operáciu považuje žalobca za nesprávny výkon verejnej moci na úseku väzenstva, v dôsledku ktorého postupu došlo opäť k predĺženiu utrpenia a vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Následne, v septembri 2017, všeobecný lekár zrušil dočasnú práceneschopnosť, v dekurze všeobecného lekára za mesiac september nie je uvedené ukončenie práceneschopnosti. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný 2/ nevedie zdravotnú dokumentáciu riadne, čo potom umožňuje skresľovanie údajov. Následne na to, ako mu bola zrušená práceneschopnosť, opäť ochorel a dostal infekciu, pričom žalovaný 2/ ho už neponechal dočasne práceneschopným, a to napriek tomu, že mal otvorenú a zapálenú ranu v ústach a stále čakal na operáciu. Ukončenie práceneschopnosti bolo opäť nesprávnym zvolením režimu rekonvalescencie a prípravy na operáciu, toto konanie prispelo k spôsobeniu škody na zdraví a k zásahu do osobnostných práv. Takýmto spôsobom žalobca zostal od septembra 2017 práceneschopným a to napriek ďalším zápalom, ktoré mal, pričom ďalší termín operácie bol stanovený v UN Bratislava na deň 10.01.2018. Dňa 11.01.2018 bola vykonaná operácia v UN Bratislava, a to obojstranná antrotómia. Po vykonaní operácie žalobca bol preložený z UN Bratislava do nemocnice v Trenčíne, kde bol hospitalizovaný do 30.01.2018. Ešte pred vykonaním operácie bol uznaný dočasne práceneschopným od 03.01.2018, pričom PN-ku mal ukončenú dňa 30.01.2018. Jeho diagnózy - iná choroba nosa a prínosových dutín, chronická apikálna periodonitída, retinovaný zubný koreň (ralix relicta), chronický zápal čeľustnej dutiny, Sinusitis maxillaris bilat., communicatio oroantralis bilat. et susp. rr. 25 sú následkom nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Žalobca vytýkal žalovanému 2/, že lekári namiesto uznania pacientov za práceneschopných „ordinujú“ tzv. „ospravedlnenú absenciu“ a ide o poškodzovanie práv pacientov. Tento postup považuje za nesprávny výkon verejnej moci na úseku väzenstva zakladajúci nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Žalobca uviedol, že nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti predstavuje aj to, že potreba ORL a alergologického vyšetrenia bola známa 17.01.2018, avšak bol zbytočne ponechaný bez adekvátnej liečby a diagnostiky. Napriek tomu, že dňa 11.05.2018 lekár UN Bratislava odporučil ORL vyšetrenie a alergológiu, všeobecný lekár žalovaného 2/ nezabezpečil vyšetrenie alergológom. Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poškodil zdravie, predĺžil utrpenie, nezabezpečil liečbu a diagnostiku, čím o. i. zasiahol do žalobcových osobnostných práv - práva na zdravie. Rovnako tak ide o nesprávny výkon verejnej moci na úseku väzenstva. Tým, že zubárka žalovaného 2/ bezdôvodne nevyužila dostupné diagnostické metódy (napr. RTG) a vykonávala „bežnú“ extrakciu zuba 27 napriek anamnéze, poškodila žalobcovi zdravie a zasiahla do jeho telesnej integrity. Ďalej žalobca uviedol, že jeho zdravotná dokumentácia nie je vedená správne a v súlade so zákonnými požiadavkami. Týmto požiadavkám zjavne nezodpovedajú zápisy v dekurze všeobecného lekára zo dňa 09.12.2016, 16.12.2016, 18.01.2017, 24.01.2017, 02.03.2017, 23.03.2017, 28.04.2017, 04.05.2017, 09.05.2017, 10.05.2017, 18.05.2017, 25.05.2017, 13.06.2017, 19.06.2017, 06.09.2017, 25.09.2017, 05.10.2017, 19.10.2017, 12.12.2017, 02.12.2017. V zápisoch v dekurze vôbec nie je realizované poučenie a informatívny súhlas pacienta a tento sa nachádza na inom mieste zdravotnej dokumentácie, a to na samostatnom liste, kde sa len uvádza dátum a pri ňom je podpis pacienta. Informovaný súhlas a poučenie sa má nachádzať ako integrálna súčasť zápisu v dekurze, aby pacient videl čo podpisuje, t. j. s čím súhlasí a aký bol vlastne obsah poučenia. Okrem toho všetky zápisy lekárov sú od 09.12.2016 do 13.06.2018 (zápisy všeobecného lekára a zubárky) značne stručné, vágne. Nesprávnym vedením zdravotnej dokumentácie tiež došlo k zásahu do žalobcových osobnostných práv (právo na zdravie). Ďalej žalobca namietal, že zubárka vykonala extrakciu zuba 27 jednoduchým spôsobom. Zubárka žalobcu poučila o tom, že oroantrálna komplikácia u neho nevznikne a že „dá pozor“ a poučila ho aj o tom, že ošetrovanie v stomatochirurgickej ambulancii v UN Martin nie je potrebné. Následne v dňoch 16.12.2016 a 23.12.2016 ho zubárka vôbec nepoučila o tom, že prechod vzduchu a tekutín do nosnej dutiny je komplikácia, ktorá vyžaduje včasnú intervenciu stomatochirurgom (plastiku oroantrálnej komunikácie). Žalobca by nepodstúpil „bežnú“ - jednoduchú extrakciu zuba 27, keby vedel, že dôjde u neho k oroantrálnej komunikácii a nebude mu ani zabezpečené bezodkladné (resp. včasné) ošetrovanie tejto komplikácie. Navyiac ak existuje šetrnejší spôsob (t. j. iná alternatíva) extrakcie zuba pri existencii

anatomickej odchýlky, mala mu byť táto ponúknutá a sprostredkovaná. Namiesto toho ho zubárka nesprávne poučila, že žiadna komplikácia nevznikne a že žiadny iný spôsob v rámci stomatochirurgie nie je. Vykonanie extrakcie zuba 27 „bežným“ postupom a bez riadneho súhlasu musí byť posúdené ako neoprávnený zásah do osobnostných práv, konkrétne do práva na telesnú integritu. Žalobca uviedol, že poskytnuté poučenie dňa 09.12.2016 neumožnilo mu zvážiť klady a zápory navrhovaného zákroku a zodpovedne rozhodnúť o jeho podstúpení alebo odmietnutí. Zubárka nie len že ho nepoučila správne, ale ho výslovne zavádzala, že komplikácie, ktoré nastali v roku 2010, po jej zákroku nenastanú. Zubárka negovala aj požiadavku, aby bol zákrok vykonaný v špecializovanom stomatochirurgickom zariadení. Takisto žalobca nebol poučený dňa 16.12.2016 a 23.12.2016 o tom, že komplikácia manifestujúca sa po zákroku vyžaduje včasné ošetrenie stomatochirurgom. V dôsledku poskytnutia zdravotnej starostlivosti non lege artis vznikla u žalobcu škoda na zdraví, a to vznik oroantrálnej komunikácie (ktorej sa dalo vyhnúť vhodným postupom a správnu diagnostikou), vznik chronického zápalu čelustnej dutiny (chronická apikálna periodontitída - sinusities maxilaris), utrpenie zbytočnými bolesťami v čase od 09.12.2016 do 30.10.2018, potreba ďalšej operácie (plastika oroantrálnej komunikácie 17.01.2017, potreba následnej operácie antrotómia 11.01.2018), dlhá práceneschopnosť. Žalobca namietal, že záver Úradu pre dohľad, že k roztrhnutiu stehov dňa 23.01.2017 vzniklo v príčinnej súvislosti s jeho fajčením. Rovnako tak namietal tvrdenia, že chronický zápal vznikol taktiež v dôsledku fajčenia. Má za to, že fajčenie prispelo v minimálnej miere ku komplikáciám zdravotného stavu, ak vôbec. K poškodeniu zdravia došlo prevažne z príčin na strane žalovaných. Protiprávne konanie škodcu vo sfére zdravia sa negatívne prejavilo nielen v zhoršení zdravia ale aj tak, že u nedošlo k zlepšeniu zdravia, hoci sa to dalo očakávať s ohľadom na predpokladaný právne súladný postup žalovaných. Teda protiprávny postu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti zasiahol telesnú integritu nielen zhoršením zdravia, ale aj stratou očakávaného zlepšenia zdravia. Nielenže zub nesprávne vytrhli a spôsobili komplikáciu, ale túto komplikáciu aj neskoro, nesprávne a dlho liečili. Takisto žalobca musel absolvovať zbytočné a ďalšie operácie. K náhrade nemajetkovej ujmy žalobca uviedol, že vykonanie zákroku bez súhlasu pacienta je zásahom do telesnej integrity, ktorým je aj uvádzanie nepravdivých údajov v zdravotnej dokumentácii a ich dopisovanie. Žalobca preto trpel pocitmi frustrácie, neistoty o život a zdravie, úzkostnými stavmi, bezmocnosťou domôcť sa včasného a riadneho ošetrenia. Trhanie zuba 09.12.2016 a následné odopieranie včasného ošetrenia považuje za mučenie, neľudské a ponížujúce zaobchádzanie. Žalobca mal pocit menejcennosti, akoby za to, že spáchal trestný čin, mohol znášať útrapy. Za toto žiada 10.000,- eur solidárne od všetkých žalovaných. Osobitne od žalovaného 1/ žiada náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom, pretože nezabezpečil riadny výkon zdravotnej starostlivosti - nedodržiavali sa ordinačné hodiny v stomatologickej ambulancii, neboli realizované včas jeho eskorty, nezabezpečil stráženie počas plánovanej operácie, štát pochybným spôsobom viedol jeho zdravotnú dokumentáciu a pochybným spôsobom realizoval uznávanie dočasných PN. Žalobca sa cítil ako občan tretej kategórie, ktorý nemá právo na obvyklú zdravotnú starostlivosť.

3. V ďalšom konaní žalobca výslovne spresnil, že za nesprávny úradný postup považuje nedodržiavanie ordinačných hodín v ústave, nezabezpečenie včasnej eskorty žalobcu medzi zdravotníckymi zariadeniami, nezabezpečenie stráženia žalobcu v zdravotníckom zariadení, z dôvodu ktorého musela byť operácia odložená, postup lekárov, ktorí miesto PN vypisujú osobám vo výkone trestu ospravedlnené absencie, pochybné vedenie zdravotnej dokumentácie, ktoré umožňuje dodatočné doplňovanie a zmenu údajov. Za zásahy do osobnostných práv žalobcu považuje vyšetrenia zo dňa 09.12.2016, 16.12.2016 a 23.12.2016 bez informovaného súhlasu, ktorý má byť zásahom do jeho telesnej integrity. Za zásah do súkromia považuje nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie a nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie, keď nebol včas a v dostatočnom rozsahu uznaný ako PN a rovnako zásahom bolo predčasné ukončenie jeho dočasnej pracovnej neschopnosti. Za nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti, z ktorého vyvodzuje nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia považuje nevhodný terapeutický postup zubárky, ktorá zvolila obyčajnú extrakciu zuba, hoci vedela alebo mala vedieť o skorších komplikáciách, nedodržiavanie ordinačných hodín, v dôsledku čoho nedošlo k včasnému poskytnutiu zdravotnej starostlivosti, zlé vedenie zdravotnej dokumentácie. Ďalej to že žalovaný 2/ neposkytol včas ošetrenie v špecializovanej stomatochirurgickej ordinácii, rovnako tak nesprávny režim rekonvalescencie súvisiaci s ukončením PN, ďalej postup kedy všeobecný lekár diagnostikoval stav, ktorý mal diagnostikovať stomatológ a rovnako včas neposkytnuté určenie diferenciálnych diagnóz.

4. Žalovaný 1/ žalobu žiadal zamietnuť. Mal za to, že v časti o náhradu škody na zdraví (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia) nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý by mohol

byť tzv. poskytovateľom náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Škoda nebola spôsobená v dôsledku nesprávneho či nezákonného výkonu verejnej moci orgánom verejnej moci voči žalobcovi (t. j. nezákonným autoritatívnym rozhodovaním o právach a povinnostiach žalobcu), ale, ak vôbec spôsobená bola, mohlo to byť výlučne v dôsledku poskytovania zdravotnej starostlivosti. Táto zodpovednosť podľa žalovaného 1/ nie je založená ani v zmysle zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže, pretože škoda na zdraví, ktorej vznik žalobca tvrdí, nebola žalobcovi spôsobená zborom, ako ani príslušníkom zboru, a taktiež nebola spôsobená v rámci zabezpečovania poskytovania zdravotnej starostlivosti, ale len samotným poskytovaním zdravotnej starostlivosti príslušným zdravotníckym pracovníkom (lekárom). Žalobcovi nebolo odopreté poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Za samotný výkon zdravotnej starostlivosti lekárom štát ale nezodpovedá. Poukázal tiež na to, že sumy náhrady škody na zdraví 6.000,-eur a 4.000,- eur sú len subjektívnym a ničím nepodloženým odhadom žalobcu. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv žalobcu uviedol, že

nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci uplatniteľný voči štátu v režime zákona č. 514/2003 Z. z. a nárok na poskytnutie primeraného zadosťučinenia za porušenie osobnostných práv v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka predstavujú dva celkom samostatné právne nároky, ktoré sú podmienené rôznou sférou ochrany zabezpečovanej Občianskym zákonníkom. Tieto nároky preto nemožno zamieňať. Pri ochrane pred zásahmi do osobnostných práv platí princíp zodpovednosti pôvodcu zásahu za ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach“, t. j. zodpovednosť za zásah do osobnostných práv nikdy nemôže niesť štát, ale výlučne subjekt, ktorý sa dopustil konania zasahujúceho do práv poškodeného. Preto má za to, že ani v tejto časti nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom. Navyše žalobca nepreukázal existenciu zásahov do svojich osobnostných práv a teda ani vznik predpokladov pre náhradu nemajetkovej ujmy. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, žalovaný 1/ pasívnu vecnú legitimáciu nenamietal. Žalobca však podľa žalovaného 1/ dostatočne zrozumiteľne neidentifikoval medzi akým konkrétnym postupom orgánu verejnej moci a akou škodou má byť daná príčinná súvislosť. Žalobca uvádza iba subjektívne skutkové tvrdenia o tom, že štát nemal zabezpečiť riadny výkon zdravotnej starostlivosti, ústav nemal dlhodobo dodržiavať ordinačné hodiny v stomatologickej ambulancii, nedokázal včas realizovať eskorty žalobcu a pod. Uvedené tvrdenia sú však nepreukázané. Navyše nebol žalobcom preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy. Namietal uplatnenie úrokov z omeškania z náhrady nemajetkovej ujmy, pretože tento nárok vzniká až momentom právoplatnosti rozhodnutia o jeho priznaní. Štát sa

až do tohto momentu nemôže dostať do omeškania s platením náhrady nemajetkovej ujmy. Okrem toho namietal, že nad rámec sumy 16.000,- eur, ktorá bola predmetom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku doručenej Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 14.09.2017, žalobca nič iné predbežne neprerokoval.

5. Žalovaný 2/ žiadal žalobu tiež zamietnuť. Uviedol, že žalobca bol dňa 09.12.2016 ako bolestivý pacient ošetrený v zubnej ambulancii žalovaného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Žalobcovi bola vykonaná extrakcia zuba 27 v lokálnej anestézii. Extrakcia prebehla nekomplikovane, štandardným spôsobom, preto bezprostredne po zákroku nebol dôvod k predpisu antibiotickej liečby. Žalobcovi boli vydané tablety od bolesti a bol poučený o následnej starostlivosti o dutinu ústnu po vytrhnutí zuba. Dňa 16.12.2016 žalobca absolvoval kontrolu, lebo mu začal prechádzať vzduch a tekutiny do nosovej dutiny. Vzhľadom k tomu, že žalobca má zadokumentovaný v sprievodnom zdravotníckom zázname už podobný stav po vytrhnutí zuba vo februári 2010, kedy mu bol vytrhnutý zub šesť vpravo hore s následným operačným riešením v Bratislave cca v júni 2010, nebolo možné vylúčiť, že sa jedná o komunikáciu dutiny ústnej s prínosovou dutinou a k prevencii vzniku infekcie boli žalobcovi nasadené antibiotiká. Na kontrole dňa 23.12.2016 bolo zaznamenané, že rana v dutine ústnej sa hojí. Zubná lekárka zároveň rozhodla, že je potrebné stomatochirurgické vyšetrenia, vzhľadom k podobnému priebehu zdravotného stavu žalobcu po vytrhnutí horného zuba na protifahlej strane v roku 2010. Bola predpokladaná anatomická odchýlka, a to, že korene horných zubov - stoličiek, končia pod sliznicou na spodine čeľustnej prínosovej dutiny, čo môže spôsobiť, že sa sliznica pri trhaní zuba poruší, vytvorí sa neprirodzená spojka z úst cez lôžko vytrhnutého zuba cez prínosovú dutinu až do nosa. Podľa veľkosti a schopnosti hojenia sa táto buď zhojí spontánne, alebo je potrebná následná malá operácia v dutine ústnej. Stomatochirurgické vyšetrenie v Univerzitnej nemocnici Martin bolo vykonané dňa 17.01.2017, pričom v lokálnej anestéze bola vykonaná plastika oroantrálnej komunikácie a doporučené antibiotiká ako aj režimové opatrenia (nesmrkať, nefúkať do nosa, vyhýbať sa miestnemu dráždeniu a nefajčiť). Žalovaný fajčiť neprestal, ani nepožiadaval o zmenu umiestnenia na celu, kde sa nefajčí.

Nevedno, ako dodržiaval ostatné režimové opatrenia. Žalobca bol dňa 18.01.2017 u ústavného lekára s bolesťami a opuchom ľavého líca. Antibiotiká mal predpísané, bol poučený. Do liečby bol pridaný Novalgin 500 mg pri bolesti, vypísaná ospravedlnená absencia v práci na tri dni. Žalobca bol dňa 24.01.2017 u ústavného lekára s problémom, že sa mu otvára rana v ďasne. Pri vyšetrení stehy na rane držali. Bolo odporúčané 27.01.2017 kontrolné zubné vyšetrenie. Pri zubnom vyšetrení 27.01.2017 bol odporúčaný na kontrolu stomatochirurgickú v UN Martin, po vykonanej plastike otvoru po vytrhnutí zuba. Žalovaný bol uznaný dočasne práceneschopným od pondelka - 30.01.2017 a objednaný na uvedenú kontrolu na 03.02.2017. Pri kontrole 03.02.2017 v Chirurgickej stomatologickej ambulancii v UN v Martine, po vybratí stehov bolo zistené, že sa jedná najskôr o chronickú sinusitídu pri oroantrálnej komunikácii a bola doporučená revízia ľavej čelustnej dutiny a prešitie oroantrálnej komunikácie cestou hospitalizácie. Po zamietnutí odporúčaného riešenia uvedeným zdravotníckym zariadením bol menovaný objednaný na ďalšie vyšetrenie do UN v Bratislave - Ružinov na deň 14.02.2017. Menovaný bol objednaný k operačnému zákroku na 14.03.2017, avšak pre opakované infekčné komplikácie bol zákrok odložený. Do ústavu Ilava bolo dňa 17.02.2017 odborom zdravotnej starostlivosti Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže postúpené podanie žalobcu na priame vybavenie. Žalobca v ňom poukazoval na údajne nesprávny postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Po preštudovaní zdravotného záznamu žalobcu poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (t.j. žalovaný) skonštatoval, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi žalovaným poskytovaná správne, v súlade so zákonom a nie je potrebné v tejto veci realizovať ďalšie úkony. Či bola žalobcovi poskytnutá zdravotná starostlivosť lege artis, skúmal aj Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Ako vyplýva z protokolu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 11.05.2017 č.194/2017 o vykonanom dohľade na diaľku - zdravotná starostlivosť bola žalobcovi poskytnutá správne, úrad nezistil porušenie. Žalobca bol následne hospitalizovaný na Klinike ústnej a čelustnej chirurgie Nemocnice Ružinov v dňoch 10.01.2018 až 12.01.2018, pričom dňa 11.01.2018 mu bola vykonaná obojstranná antrotómia. Žalobca bol preložený na Oddelenie neurológie a iných špecializovaných odborov žalovaného 2/ 12.01.2018 a dňa 30.01.2018 prepustený z tohto oddelenia s plánom kontroly maxilofaciálnym chirurgom. Žalobca bol vyšetrený dňa 28.02.2018 na stomatochirurgickej ambulancii Nemocnice Ružinov s primeraným pooperačným nálezom. Dňa 11.05.2018 bol opakovane vyšetrený na stomatochirurgickej ambulancii Nemocnice Ružinov, kde maxilofaciálny chirurg uvádza, že vzhľadom na histológiu zo dňa 17.01.2018 chronickej sinusitídy sinus maxillaris vľavo môže mať alergický podklad. Bolo doporučené doriešenie lokálneho nálezu cestou ORL (otorinolaryngológa) lekára alergológa. Žalobca bol vyšetrený dňa 06.06.2018 na krčnej ambulancii otorinolaryngológom so záverom chronický zápal prínosových dutín a nosa, najskôr alergickej a bola doporučená antialergická liečba. Stomatochirurgické kontroly vykonané po operácii teda nepreukázali pooperačné komplikácie a zároveň u žalobcovi bolo poskytnuté stomatochirurgom doporučené krčné vyšetrenie. Poukázal aj na to, že žalobca sa neobrátil na prokurátora, ktorý vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody. Žalobca nepreukázal, či vôbec mu škoda vznikla, o akú konkrétnu škodu ide, z akej príčiny k nej došlo a či je táto príčina spôsobená žalovaným. Tiež neodôvodnil, ako určil výšku sumy. Žalobca nepredložil ani lekársky posudok s bodovým ohodnotením bolesti v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z.. Zastával však názor, že zubárka celý čas poskytovala zdravotnú starostlivosť lege artis. Poukazoval na to, že úrad pre dohľad kontroloval poskytovanie zdravotnej starostlivosti komplexne. Úrad pre dohľad pracoval s informáciou, že v zdravotnej dokumentácii mal žalobca záznam o identickej situácii po extrakcii zuba 6 vpravo hore vo februári roku 2010, napriek tomu nevytkol žalovanému 2/ v tejto súvislosti nič. Žalovaný 2/ uviedol, že nespochybňuje skutočnosť, že zubárka v čase, kedy riešil žalobca problém so zubom 27, ordinovala iba v piatky. Napriek tomu však žalovaný 2/ bol schopný v prípade nevyhnutnej potreby zubného ošetrovania eskortovať žalobcu buď k zubárke do ambulancie v Nemšovej (počas ordináčnych hodín zubárky) alebo na zubnú pohotovosť. Takáto prax, kedy sú odsúdení eskortovaní na vyšetrenie mimo ústav, je bežná. Žalobca sa snaží vyvolať dojem, akoby bol ponechaný bez možnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti celý týždeň, kým mohol byť ošetrený zubárkou. Žalobca však netvrdí, že by sa bol dožadoval ošetrovania u lekára a takéto ošetrovanie mu nebolo umožnené. Z knihy nemocných vyplýva, že žalobca sa k lekárovi alebo zubárovi nehlásil v iné dni, ako sú dni 9.12.2016,16.12.2016,23.12.2016,13.01.2017. Ak by bol stav žalovaného taký vážny a potreba poskytnutia zdravotnej starostlivosti nevyhnutná, ako to žalobca prezentuje, určite by sa domáhal ošetrovania u lekára aj skôr, ako týždeň po vytrhnutí zuba, kedy by lekár, ak by si to zdravotný stav žalobcu vyžadoval, mohol rozhodnúť o eskortovaní žalobcu do ambulancie zubárky v Nemšovej. Žalovaný 2/ nespochybnil, že v dekurze zubárky nie je uvedená zmienka o oroantrálnej komunikácii dňa 16.12.2016 a ani dňa 23.12.2016. Prvá zmienka o oroantrálnej komunikácii je v dekurze uvedená dňa 13.01.2017, nakoľko tento zápis je zároveň aj žiadosťou o stomatochirurgické ošetrovanie. Uvedené však neznamená, že žalovaný 2/ v danej veci nekonal. Pre zistenú oroantrálnu

komunikáciu dňa 16.12.2016 predpísala zubárka žalobcovi antibiotiká a objednala ho na kontrolu. Zubárka predpísala dňa 16.12.2016 a tiež pri kontrole dňa 23.12.2016 žalobcovi antibiotiká a všeobecný lekár MUDr. Arnošt Bak, na základe zápisu zubárky zo dňa 16.12.2016 objednal žalobcu na vyšetrenie do nemocnice v Martine na deň 17.01.2017. Odsúdení nebývajú vopred s dostatočným časovým odstupom informovaní o eskorte, preto je možné, že sa v dekurze zubárky nenachádza bližší údaj o konkrétnom termíne vyšetrenia v nemocnici v Martine. Odmietol úvahy žalobcu o falšovaní záznamov v zdravotnej dokumentácii. Úrad pre dohľad mal k dispozícii kópie zdravotnej dokumentácie žalobcu a v protokole sa nenachádza žiadna výčitka voči poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v súvislosti s tým, že v dňoch 16.12.2016 a 23.12.2016 nie je spomenutá existencia oroantrálnej komunikácie a že by uvedené malo vplyv na poskytovanie zdravotnej starostlivosti žalobcovi. Úrad pre dohľad ani neuviedol nič v tom zmysle, že hoci ústav mal vedomosť o oroantrálnej komunikácii už dňa 16.12.2016 mal žalobcu objednať na skorší termín ako to bolo realizované (na deň 17.01.2017). K námietkam o vynechaní voľného riadka, ktorý umožňuje do zdravotnej dokumentácie dodatočné zápisy, žalovaný 2/ uviedol, že nejde o žiadnu prax a nič sa dodatočne nedopisovalo. Žalobca neabsolvoval náročnú operáciu, ktorá by si vyžadovala dlhodobú práceneschopnosť. Ponechanie pacienta práceneschopným je v kompetencii lekára. Ak tak zubárka alebo všeobecný lekár v prípade žalobcu nerozhodli, zrejme si to jeho zdravotný stav a diagnóza nevyžadovali. Žalobca po plastike oroantrálnej komunikácie dňa 17.01.2017 nastúpil do práce až dňa 23.01.2017, teda na šiesty deň po plastike. Poukázal aj na skutočnosť, že ani Úrad pre dohľad (teda iní lekári) nevytkol ústavu l'ava pri kontrole poskytovania zdravotnej starostlivosti žalobcovi nič v tej súvislosti, že žalobca nebol uznaný práceneschopným. V súvislosti s roztrhnutými stehmi žalobcu je otázne, ako žalobca dodržiaval režimové opatrenia po plastike oroantrálnej komunikácie (nesmŕkať, nefúkať do nosa, vyhábať sa miestnemu dráždeniu a nefajčiť). Minimálne je zrejmé, že žalobca fajčiť neprestal. To, že k roztrhnutiu stehov u žalobcu došlo v dôsledku vykonávania manuálnej práce a nevhodného pracovného prostredia je len názor žalobcu. K tvrdenému nezabezpečeniu eskorty a stráženia žalobcu v Bratislave, uviedol, že žalovaný 2/ nie je zodpovedný a ani neriešil stráženie žalobcu pri operácii v Univerzitnej nemocnici Bratislava. V prípade, ak mal byť žalobca eskortovaný na operáciu z Nemocnice Trenčín, žalovaný 2/ stráženie nezabezpečoval. V čase, kedy mal byť operovaný on, došlo k uprednostneniu dvoch iných pacientov - odsúdených, ktorí boli vo vážnejšom, či život ohrozujúcom stave. Je možné, že príčiny nepremiestnenia žalobcu do Univerzitnej nemocnice v Bratislave neboli v oblasti personálneho zabezpečenia, ale práve v uprednostnení iných odsúdených, u ktorých bolo poskytnutie zdravotnej starostlivosti naliehavejšie. Ak teda bolo možné ponechať žalobcu bez operačného zákroku do 11.01.2018 (kedy bola operácia v Bratislave vykonaná), mal za to, že nevykonanie operácie dňa 21.08.2017 nemôže zakladať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. K ukončeniu PN uvádzal, že ide o odbornú medicínsku otázku a ponechanie pacienta práceneschopným, je v kompetencii lekára. O ukončení PN sa pritom žalobca dozvedel podľa svojich tvrdení dňa 06.09.2017. K informovanému súhlasu uviedol, že právne predpisy poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti neukladajú, že informovaný súhlas má byť súčasťou dekurzu a má za to, že ak by zákonodarca takúto povinnosť od poskytovateľa zdravotnej starostlivosti vyžadoval, uviedol by to do zákona, vyhlášky či odborného usmernenia. Forma a text informovaného súhlasu používaného žalovaným 2/ boli vytvorené Odborom zdravotnej starostlivosti generálneho riaditeľstva a uvedené tlačivo je súčasťou zdravotnej dokumentácie každého pacienta. Žalovaný 2/ odmieta tvrdenia žalobcu, že by tento „systém“ využíval na spätné dopisovanie zápisov do dekurzov či výmeny dekurzov. Dekurzy nie sú vyhotovované jedným, ale viacerými lekármi pracujúcimi v ústave a je ťažko predstaviteľné, že by viacerí lekári „spolupracovali“ na výmene dekurzov. Žalobca v tlačive „Poučenie a informovaný súhlas“, ktoré je súčasťou zdravotnej dokumentácie žalobcu podpísal, že bol počas lekárskeho vyšetrenia (k dátumu ktorého dáva svoj podpis) informovaný o povahe jeho ochorenia, o dôvode, spôsobe, účele a možnostiach zdravotnej starostlivosti, ktorá mu má byť poskytnutá, vrátane diagnostických alebo liečebných postupov, prípadne potrebných zdravotných výkonov, ako aj o možných následkoch a rizikách spojených s navrhovanou zdravotnou starostlivosťou a že potvrdzuje, že bol poučený o možnostiach voľby navrhovaných postupov, rizikách odmietnutia poskytovania zdravotnej starostlivosti zrozumiteľne, ohľaduplne a bez nátlaku. Žalobca podpísal poučenie a informovaný súhlas na samostatnom tlačive a tiež podpísal poučenie pod dekurzom. Poučenie zubárky síce neobsahuje doslovne slová, ktorými žalobcu poučila ale neobsahuje ani žalobcove výhrady o tom, že by odmietol trhanie zubu alebo užívanie antibiotík. Mal za to, že ak by aj žalobca nebol poučený dňa 16.12.2016 a dňa 23.12.2016 o tom, že komplikácia manifestujúca sa po zákroku vyžaduje včasné ošetrenie stomatochirurgom, nič by to neovplyvnilo poskytovanie zdravotnej starostlivosti žalobcovi, nakoľko žalobca sa nemohol sám rozhodnúť, kedy a kde absolvuje návštevu stomatochirurga. Uviedol tiež, že tvrdenia žalobcu o pocitoch frustrácie, neistoty o jeho zdravie, nespravodlivosti, menejcennosti a sú len v rovine jeho všeobecného

tvrdenia a v tomto smere neprodukuje žiadne dôkazy. A preto nie je ani možné vyvodit' záver, že by údajný neoprávnený zásah spôsobil nemajetkovú ujmu žalobcovi nielen v bežnej, ale v značnej miere, ako to vyžaduje § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že porušenie právnej povinnosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, vznik škody a príčinná súvislosť preukázaná nebola a škoda nevznikla. Mal za to, že fajčenie žalobcu malo vplyv na liečenie a držanie stehov a že nie je preukázané, či chronický zápal nemá alergický základ.

6. Žalovaný 3/ žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. V časti náhrady škody na zdraví a náhradu nemajetkovej ujmy titulom zásahu do osobnostných práv namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Žalovaný 3/ sa od 03.01.2018 stal jediným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti pre všetky zariadenia v Zbore. V čase namietaného poskytovania zdravotnej starostlivosti žalobcovi od 09.12.2016 do 03.01.2018 bol poskytovateľom ambulantnej starostlivosti žalovaný 2/. Čo sa týka namietaného poskytovania ambulantnej zdravotnej starostlivosti do 03.01.2018 je preto žalovaný 3/ nesprávne žalovaný. Čo sa týka ústavnej zdravotnej starostlivosti, žalobca bol u žalovaného 3/ hospitalizovaný v dňoch 07.03.2017 do 14.03.2017 na internom oddelení, kedy žalobca mal naplánovaný operačný zákrok na stomatochirurgickej klinike UN v Bratislave, ktorý sa však nere realizoval pre zápalový stav žalobcu, ktorý operáciu nedovoľoval. Nasadená bola liečba, klinika stanovila termín operácie na deň 21.08.2017. Ďalej bol na internom oddelení žalobca rehospitalizovaný v dňoch 15.08.2017 do 30.08.2017, kde mu boli vykonané anesteziologické a interné predoperačné vyšetrenia. Na operačný zákrok však bol premiestnený iný akútny pacient, a preto nebolo možné operáciu vykonať. Odporúčenú mal rehospitalizáciu po objednaní na nový termín operačného zákroku. Žalobcovi bola počas jeho hospitalizácií v nemocnici poskytnutá zdravotná starostlivosť lege artis. Čo sa týka poskytovania zdravotnej starostlivosti po 03.01.2018, žalobca bol od 03.01.2018 do 09.01.2018 hospitalizovaný na internom oddelení, kde mu boli realizované anesteziologické a interné predoperačné vyšetrenia a od 12.01.2018 do 30.01.2018 na oddelení neurológie a iných špecializovaných odborov, kde bol preložený po operačnom zákroku na kliniku. Ak žalobca tvrdí, že jeho diagnózy opísané v prepúšťacej správe zo dňa 12.01.2018 sú následkom nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti, žalovaný 3/ toto namietal ako nepreukázané. Správnosť postupu musí byť totiž posudzovaná z hľadiska procesu a odbornej metodiky a nie z hľadiska výsledku. Žalobca navyše porušoval liečebný režim, keď fajčil, čo malo vplyv na priebeh rekonvalescencie a zdravotné komplikácie. Ak žalobca namieta poskytovanie zdravotnej starostlivosti v súvislosti s určením diferenciálnej diagnózy s ORL a alergologickým vyšetrením, žalovaný 3/ uvádzal, že zdravotný stav žalobcu bol konzultovaný s otorinolaringológom aj imunoalergológom a bola mu ordinovaná odporúčaná liečba. Nebolo preto preukázané porušenie povinností a tvrdenie ujme. Namietal nepreukázanie predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného 3/. Čo sa týka vedenia zdravotnej dokumentácie od 03.01.2018, táto je vedená v súlade s právnymi predpismi. Tiež uviedol, že žalobca je dlžníkom na zdravotnom poistení. V čase výkonu trestu odňatia slobody bol poistený vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni s výškou dlhu 1.025,56 eur, a preto mal nárok len na úhradu nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti, pod ktorú nepatrí liečba chronického zápalu dutín. Dodal, že žalobca prakticky žalovanému 3/ nevytýka ani žiadne konkrétne pochybenia, pričom on nemal vplyv ani na stráženie žalobcu na klinike v Bratislave, pretože ho nezabezpečoval žalovaný 3/, ale ústav v obvode, v ktorom sa nachádza zdravotné stredisko.

7. Pri svojom výsluchu žalobca uvádzal, že všetky komplikácie začali vtedy, keď absolvoval u zubárky extrakciu zuba, pričom on ju upozornil, že už v roku 2010 mal komplikáciu, ktorá musela byť riešená na stomatochirurgii, kedy mu doktor povedal, že má veľké zuby a dlhé korene a že keď nabudúce absolvuje extrakciu horných zubov, tak sa to musí riešiť stomachirurgicky. Bolo to zaznamenané aj v zdravotnej dokumentácii v rámci údajov zo vstupnej prehliadky do výkonu trestu. Zubárka mu ale odpovedala, že ona najlepšie vie, čo má robiť a sama zub extrahovala, s tým, že tam zostal 1 koreň, ktorý dodatočne ešte vyberala. Dala mu len 2 tabletky Novalginu od bolesti a poslala preč. Ordinovala iba raz do týždňa. Medzi časom po extrakcii zuba zistil, že mu voda preteká cez ďasno do nosnej dutiny, a preto sa objednal znova k zubárke, čo bolo ale až o týždeň 16.12.2016, práve preto, že sa ordinovalo len raz do týždňa. Zubárka do záznamu uviedla, že išlo o jednoduchú extrakciu zuba, ale keď tam znova prišiel, povedala, že aj čakala, že príde, lebo to bolo komplikované. Nedala mu žiadne lieky, spravila iba prehliadku. Má zato, že až 13.1.2017 sa začalo vybavovať jeho ošetrenie v nemocnici v Martine, čo považuje za neskoré, hoci on ho žiadal už pred extrakciou. Dňa 17.1.2017 v Martine urobili stomatologicky zákrok. Po návrate do ústavu si vyžiadal návštevu u všeobecného lekára MUDr. Baka, ktorý ho 2 dni nechal na cele bez PN. Napísal len ospravedlnenú absenciu, čo je akoby neplatené voľno, počas ktorého nemusí ísť do práce. Na cele bol od štvrtka do nedele. V pondelok alebo utorok v práci, pri dvíhaní krabice cítil,

ako mu povolili stehy a hneď sa vyžiadali znova na zdravotné stredisko k MUDr. Bakovi, a keď tam prišiel, on sa ešte pýtal sestričiek, že ako je možné, že žalobca bol v práci a nie na PN a povedal, že ospravedlnená absencia bola málo. Napísal do karty, že stehy držali. Rana síce ešte držala, ale stehy boli v skutočnosti potrhane. Potom sa znova podrobil vyšetreniu v Martine, kde potvrdili, že stehy skutočne povolili, ale že otvorená rana sa už nedá riešiť jednoduchým zákrokom a že si to vyžaduje hospitalizáciu. Oni však nemali priestory prispôsobené na stráženie odsúdených, a preto bol odporučený na zákrok do Bratislavy, kde sú nato prispôsobení. Bol objednaný na zákrok do Bratislavy ale nato, aby mohol zákrok absolvovať, musel mať čisté prínosové dutiny bez nádchy. Zistili ale bacila, a preto museli najskôr vyliečiť zápal. Plánovaná operácia zrušila. Znova bol potom na predoperačnom vyšetrení v Trenčíne. Keď už mohol ísť na operáciu, tak mu bolo povedané, že v Bratislave mali súrny prípad nejakého odsúdeného s kardiosťimulátorom, ktorého museli strážiť a povedali, že nemajú kapacity nato, aby strážili aj žalobcu a z tohto dôvodu sa operácia opäť posunula. V Trenčíne zotrval ešte asi týždeň, čakalo sa, či sa niečo v Bratislave neuvoľní, a potom bol eskortovaný nazad do Ilavy. Tam mu lekár povedal, že nemá tak vážne ochorenie a zo dňa na deň mu ukončil PN a musel ísť do práce. Do týždňa ho zavolali znova na predoperačné vyšetrenia, kde mu zistili opäť infekciu, ale už aj chronicky zápal prínosových dutín. Tvrdili, žeby to mohlo byť z alergie, žalobca má za to, že ak by to bolo z alergie, tak tento chronický zápal by mal už dávno. Tento vznikol z dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Operáciu v Bratislave nakoniec absolvoval až v januári 2018. Celkovo 3-krát bol eskortovaný do nemocnice v Trenčíne, aby mu spravili predoperačné vyšetrenia a až na 3.krát sa podrobil operácii v Bratislave. Chronický zápal prínosových dutín má až doteraz. Absolvoval vyšetrenie na ORL. Po návrate z výkonu trestu ešte neabsolvoval alergologické vyšetrenie. Aj bol objednaný, ale zistili, že je dlžníkom v zdravotnej poisťovni, a preto ho nevyšetrili. Medzičasom sa prepoistil do inej poisťovne, kde nemá dlh a čaká na podrobenie sa alergologickému vyšetreniu, kde nie je ešte objednaný. Pri extrakcii zuba dňa 9.12. mu nedala doktorka žiadne poučenie. Podpísal asi 2 listiny na konci, že absolvoval vyšetrenia. Jediné, čo mu bolo povedané, že je odborníčka a že nevidí problém v tom, že nebude ošetrený v stomatochirurgickej ambulancii. Tvrdil, že ordinačné hodiny neboli dodržiavané v stomatologickej ambulancii ústavu, podľa rozpisu ordinačných hodín. MUDr. Kusovská mala totiž ordinovať pondelky až piatky od 9-11hod. a potom ju zastupovala MUDr. Florišová, ktorá ordinovala stredy až piatky od 12-15tej. Bol vo výkone trestu až 3 roky a vie, že MUDr. Kusovská nedodržiavala ordinačné hodiny a že ordinovala vždy iba piatok. Nevie o tom, že by niekedy ordinovala aj v iný deň. Čo sa týka dodatočného dopisovania údajov do zdravotnej dokumentácie, toto sa týka vyšetrení 16.12.2016 až 23.12.2016.. Nie je úplne jasné, ku ktorému dátumu vyšetrenia patrí záznam o tom, že ho objednali na ošetrovanie do Martina. Má zato, že to bolo napísané dodatočne a vyvodzuje to z toho, že tento záznam je písaný úplne iným písmom. Okrem toho zubárka do karty tiež dodatočne dopisovala údaje týkajúce sa vyšetrenia zo dňa 16.12.. Po extrakcii mu dala zubárka pokyn, že má dodržiavať čistotu ústnej dutiny, 2-3 hodiny nejest' a nefajčiť po zákroku. V ten deň to dodržiaval. Potom fajčil, ale nie až v takom rozsahu ako predtým, keď fajčil 15 cigariet denne a po zákroku možno 5-8 cigariet denne. To, že nemôžu v Bratislave zabezpečiť jeho stráženie, mu povedal doktor počas predoperačných vyšetrení v Trenčíne, povedal, že majú málo ľudí. Čo sa týka obmedzení v osobnom živote, uvedená komplikácia mu spôsobovala, že všetky tekutiny a jedlo prechádzali do nosovej dutiny a toto trvalo až do zákroku v Bratislave do januára 2018. Nemohol ani poriadne jesť. Ranu má ešte stále otvorenú, stále chodí na vyšetrenie do Bratislavy, ktorý povedal, že bude problém to operovať aj z dôvodu, že to bolo dlho otvorené. Liečenie bolo bolestivé a bolesť cíti aj teraz napríklad pri zmenách počasia, alebo pri prechode z chladu do tepla. Stále má plný nos z dôvodu chronického zápalu. Stále berie lieky, nosový sprej a počas výkonu trestu musel brať lieky na alergiu. Tak isto mu vystreľuje bolesť cez nejaký nerv. Malo to následky aj na psychike, už vedel, čo ho čaká, keďže obdobné komplikácie mal už v roku 2010, keď bol tiež vo výkone trestu a vedel, čo to obnáša. Báľ sa a schudol aj na váhe. Nedodržiavanie ordinačných hodín sa týkal MUDr. Kusovskej. Nezabezpečenie včasnej eskorty vidí v tom, že do Martina bol eskortovaný až 17.1., viac než mesiac od extrakcie. Nezabezpečenie stráženia sa týkalo sa to operácie v Bratislave, ktorá musela byť odložená. K výpisu absencie dostal 2 dni ospravedlnenie absencie od MUDr. Baka, namiesto PN. Vedenie zdravotnej dokumentácie spôsobom, že umožňovala dopisovanie sa týkalo sa obdobia medzi 16.12. až 23.12. 2016. Nie je zrejme, kedy bol objednaný na stomatochirurgiu a z dokumentácie vyplýva, že to bolo riešené až 13.1.2017 a nie už 16.12.2016. Výšku nemajetkovej ujmy určil tak, že ju považuje za primeranú, nakoľko si takto váži svoje zdravie. Uviedol, že žalovaného 3/ žaluje preto, že od januára 2018 sa stal jediným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Bol hospitalizovaný na internom oddelení v marci 2017, tam nevytýka žalovanému 3/ nič. Potom bol hospitalizovaný v auguste 2017, rovnako nič nevytýka žalovanému 3/ v tomto čase čo do poskytovania zdravotnej starostlivosti. Ďalej bol u žalovaného 3/ hospitalizovaný v januári pred operáciou v Bratislave, tiež nevie o tom, že

by mu žalovaný 3/ počas tejto hospitalizácie zanedbal zdravotnú starostlivosť. Po 3.1.2018 mu nastali komplikácie spočívajúce v tom, že sa mu rana nezrástla tak, ako mala. Čo sa týka obmedzenia fajčenia, prvý deň po extrakcii dodržiaval liečebný režim. Asi tak na mesiac obmedzil fajčenie asi na polovicu, ale potom som sa opäť vrátil k takej frekvencii fajčenia pred zákrokom, čiže asi aj 15 cigariet denne.

8. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo dňa doručenej Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 14.09.2017 vyplýva, že titulom pre uplatnenie škody je zanedbanie lekárskej starostlivosti, neodborný prístup stomatologickej ambulancie pri zákroku, napriek vedomosti o predošlých zdravotných komplikáciách žalobcu zo strany lekárky. V dôsledku tohto postupu bolo žalobcovi poškodené zdravie a žiada preto náhradu nemajetkovej ujmy 16.000,- eur. Nesprávny úradný postup videl žalobca v tom, že mu stomatologickou ambulanciou nebola poskytnutá odborná lekárska starostlivosť. Namietal nesprávnu extrakciu zuba, nevykonanie všetkých potrebných lekárskeho výkonov, čím došlo k trvalému poškodeniu jeho zdravia - ústnej dutiny. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 10.10.2017 žalobcovi oznámilo, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neuspokojí, pretože nie sú splnené základné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, a síce, keď tvrdená ujma nevznikla v príčinnej súvislosti s činnosťou orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti nie je výkon verejnej moci.

9. Z odpovede žalovaného 2/ na podnet zo dňa 07.03.2017 vyplývalo, že žalobca podaním z 17.02.2017 namietal nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti stomatologickou ambulanciou ústavu od 09.12.2016, pričom šetrením nebolo zistené porušenie povinností pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

10. Odborným stanoviskom MUDr. Ľubomíra Šmálika, MPH zo dňa 28.04.2017 vyhotoveným v rámci šetrenia Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bolo ustálené, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi poskytnutá správne. Konštatovalo sa, že žalobcovi bol pre bolesť dňa 09.12.2016 zub 27 extrahovaný, nasadené bolo analgetiká pre nekomplikovanú extrakciu. Pri kontrole 16.12.2016 bola zistená oroantrálna komunikácia a nasadené boli antibiotiká. Nie je vylúčené, že zápalové zmeny zo zuba 27 nebolo v deň extrakcie možné identifikovať. Pri kontrole 16.12.2016 bola táto komplikácia už zjavná, a preto bola nasadená antibiotická liečba. Pacient je fajčiar, a preto je hojenie rán v dutine ústnej komplikované a často vedie k neúspechu liečby. Následne po chirurgickom ošetrení v Martine sa z uvedených dôvodov napriek štandardnému postupu nepodarilo primárne chirurgické ošetrenie uvedenej komplikácie. Preto bol odoslaný do UN Bratislava na chirurgickú revíziu v celkovej anestéze s odstránením zápalových zmien v ľavej čeľustnej dutine. Vznik tejto komplikácie je bežnou a dennou situáciou, je daná anatomickými podmienkami, rozsahom čeľustných dutín, dĺžkou koreňov zubov, periapikálnymi zmenami a fajčenie pacienta je po extrakcii zuba kontraindikované a vedie k sťaženiu hojenia extrakčnej rany, až k chirurgickej revízii, ale ani tá primárne nebola úspešná. Predpokladá sa preto ako príčina komplikácii po extrakcii zuba spoluúčasť týchto faktorov a nie nesprávny medicínsky postup.

11. V protokole o vykonanom dohľade na diaľku č. 194/2017 zo dňa 11.05.2017 sa uvádza, že skupina vykonávajúca dohľad nezistila u dohľadaného subjektu nedostatky a zdravotná starostlivosť bola žalobcovi v zubnej ambulancii žalovaného 2/ poskytnutá správne. Listom zo dňa 22.05.2017 boli žalobcovi oznámené výsledky prešetrenia jeho podnetu obsiahnuté v uvedenom protokole. Nakoľko žalobca podal námietky voči záverom dohľadu vykonaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočkou Prešov, Ústredie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou sa zaoberalo námietkami žalobcu, o ktorých prešetrení informovalo žalobcu listom zo dňa 22.11.2017. Ústredie uzavrelo, že stomatologický zákrok bol vykonaný správne a komplikácie nevznikli v dôsledku zákroku. Komplikácia bola včas rozpoznaná a primerane riešená. Žalobca bol riadne poučený, o čom je zápis v zdravotnej dokumentácii. Zhoršené hojenie rany bolo ovplyvnené predovšetkým fajčením.

12. Z knihy nemocných vedenej žalovaným 2/ vyplýva, že žalovaný 2/ žiadal ošetrenie zubným lekárom dňa 09.12.2016, 16.12.2016, 23.12.2016 a 13.01.2017.

13. Z dohody o pracovnej činnosti zo dňa 31.12.2015 uzatvorenej medzi žalovaným 2/ a MUDR. Annou Kusovskou vyplýva, že realizovala pre žalovaného 2/ výkon zdravotnej starostlivosti v odbore stomatológia, ambulantné stomatologické vyšetrenia odsúdených a obvinených u žalovaného 2/ od 01.01.2016 do 31.12.2016. Na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 30.12.2016 túto prácu pre

žalovaného 2/ realizovala od 01.01.2017 do 31.12.2017 a na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 29.12.2017 túto prácu pre žalovaného 2/ realizovala od 01.01.2018 do 31.12.2018.

14. Ordinačné hodiny ambulancie zubného lekárstva u žalovaného 2/ boli schválené každý pracovný deň od 09,00 hod do 11, 00 hod do 16.07.2018 a od 16.07.2018 stredu, štvrtok a piatok od 12,00 hod, resp. 7, 00 hod do 15,00 hod.

15. Zo správy lekára žalovaného 3/ MUDr. Milana Králika zo dňa 11.04.2019 vyplýva, že pred plánovaným prekladom žalobcu do UN Bratislava dňa 21.08.2017 bol žalovaný 3/ informovaný, že hospitalizácia za podmienok priameho stráženia odsúdeného v danom termíne nie je možná, nakoľko v ten istý deň bol prekladaný k hospitalizácii na kliniku hrudnej chirurgie UN Bratislava - Ružinov pacient v akútnom ohrození života a ÚVV a ÚVTOS Bratislava nebol personálne schopný zabezpečiť priame stráženie pre dve osoby súčasne. Žalobcu preobjednali na 28.08.2017. Z následnej mailovej komunikácie z ÚVV a ÚVTOS Bratislava vyplývalo, že termín hospitalizácie žalobcu bude ich z strany akceptovaný, len ak bude ukončené priame stráženie pacienta na klinike hrudnej chirurgie. Keďže na 30.08.2017 bol plánovaný preklad pacienta do NÚSCh Bratislava, hospitalizácia žalobcu bola ukončená s odporúčaním zaistenia nového termínu stomatochirurgického zákroku cestou praktického lekára u žalovaného 2/.

16. Rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR č. S03782-2017-OP zo dňa 22.12.2017 právoplatného dňa 03.01.2018 bolo vyhovené žiadosti žalovaného 3/, ktorému sa povolilo prevádzkovať zdravotnícke zariadenie ústavnej zdravotnej starostlivosti v určených špecializovaných odboroch a zdravotnícke zariadenie ambulantnej zdravotnej starostlivosti - všeobecné lekárstvo (aj v UVTOS a UVV Ilava) aj špecializované ambulancie, vrátane stomatologickej ambulancie (aj v UVTOS a UVV Ilava), ďalej bolo povolené prevádzkovanie zariadenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek a stacionárov.

17. Z dekurzu por.č. 11-12 vyplýva, že žalobca bol dňa 09.12.2016 ošetrovaný v stomatologickej ambulancii žalovaného 2/, dňa 16.12.2016 je v dekurze zápis o predpise antibiotík a pod týmto zápisom záznam o plánovanom stomatochirurgickom ošetrovaní v Martine dňa 17.01.2017. Z operačného protokolu vyplýva, že dňa 17.01.2017 žalobca absolvoval v UN Martin operačný výkon - plastika oroantrálnej komunikácie. Predpísaná boli antibiotiká a poznámka je o poučení pacienta - nesmrkať, nefúkať do nosa, vyhýbať sa miestnemu dráždeniu a nefajčiť. V dekurze č. 13-14 je záznam zo dňa 18.01.2017 o absolvovaní plastiky oroantrálnej komunikácie dňa 17.01.2017 a udávanie bolestí a opuch líca. Poznomenáva sa, že antibiotiká žalobca má, predpísaný bol Novalgín. Je zapísaná poznámka o ospravedlnenej absencii na 3 dni. Zo správy - epikrické zhrnutie zdravotného stavu pacienta vypracovaného lekárom UN Martin dňa 28.02.2017 vyplýva, že po plastike oroantrálnej komunikácie vykonanej dňa 17.01.2017 vzhľadom na prebiehajúcu chronický zápal čelustnej dutiny dňa 03.02.2017 konštatovali zlé hojenie a recidívu oroantrálnej komunikácie, pričom tento stav presahoval možnosti ambulantnej starostlivosti. Pacientovi bola odporúčaná hospitalizácia na špecializovanom oddelení. Záznam v dekurze č. 13-14 hovorí o pracovnej neschopnosti od 30.01.2017. Ďalej je uvedený záznam zo dňa 03.02.2017 o objednaní žalobcu na vyšetrenie do UN Bratislava - Ružinov na stomatochirurgiu na deň 14.02.2017, ktoré žalobca aj absolvoval podľa správy UN Bratislava zo dňa 14.02.2017 s plánovanou hospitalizáciou na deň 14.03.2017 po absolvovaní predoperačných vyšetrení. Podľa prepúšťacej správy zo dňa 28.08.2017, bol žalobca od 07.03.2017 do 14.03.2017 hospitalizovaný u žalovaného 3/, zákrok však bol odložený, bolo nutné nasadiť antibiotickú liečbu a následne bol žalobca znovu objednaný na operačný zákrok na stomatochirurgickej klinike UN Bratislava - Ružinov na deň 21.08.2017. Uvádza sa, že k danému termínu nebolo možné zabezpečiť stráženie pacienta pre iného akútneho pacienta. Preto bol zákrok odložený z personálnych príčin, sú schopní strážiť len 1 pacienta a t.č. majú stanovený termín min. 2 pacienti z Nemocnice pre obvinených a odsúdených. Zákrok v UN Bratislava bol realizovaný podľa lekárskej správy UN Bratislava -Ružinov dňa 11.08.2018

18. Z listiny označenej ako Poučenie a informovaný súhlas vyplýva, že žalobca podpisom potvrdzuje, že lekárovi nezamlčal žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie zdravotného stavu a diagnostický záver a potvrdzuje, že s navrhovaným liečebným postupom súhlasí, alebo nesúhlasí. Podpisom potvrdzuje, že bol počas lekárskeho vyšetrenia k dátumu ktorého dáva podpis, informovaný o povahe ochorenia, o dôvode, spôsobe, účele a možnostiach zdravotnej starostlivosti, ktorá mu má byť poskytnutá, vrátane diagnostických alebo liečebných postupov, príp. potrebných zdravotníckych výkonov, ako aj možných následkov a rizikách spojených s navrhovanou zdravotnou starostlivosťou.

Podpisom potvrdzuje, že bol poučený o možnostiach voľby navrhovaných postupov, rizikách odmietnutia poskytovania zdravotnej starostlivosti zrozumiteľne, ohľaduplne a bez nátlaku. Žalobca pripojil svoj podpis k súhlasu súvisiacemu s vyšetrovaniami zo dňa 06.11.2015 až 02.03.2017, a to konkrétne i k vyšetrovaniu zo dňa 09.12.2016, 16.12.2016 a 23.12.2016 u MUDr. Anny Kusovskej.

Nároky uplatnené proti žalovanému 1/

19. Záonné ustanovenia:

Podľa § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. (2) Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti Ak tento zákon neustanovuje inak, zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií; zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzarizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu. Súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je aj preprava podľa § 14 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>; pracovné činnosti pri preprave podľa prvej časti vety nemusia byť vykonávané zdravotníckymi pracovníkmi. Zdravotnou starostlivosťou nie je poskytovanie osobitného liečebného režimu osobám v detencii podľa osobitného predpisu

Podľa § 64 ods. 6 a 7 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej strážej, Štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú zborom alebo jeho príslušníkom v súvislosti s plnením úloh ustanovených týmto zákonom; to neplatí, ak k spôsobeniu škody došlo v dôsledku protiprávneho konania osoby alebo oprávneného zákroku príslušníka zboru. Náhradu škody poskytuje v zastúpení štátu ministerstvo.

Podľa § 4 ods. 1 písm. m/ zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej strážej, Zbor v rámci svojej pôsobnosti zabezpečuje zdravotnú starostlivosť pre príslušníkov zboru, zamestnancov zboru, obvinených vo výkone väzby, odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody a iné osoby,

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 2 zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>>, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

Podľa § 9 ods. 1 a 4 zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>. (4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101.html>>.

Podľa § 16 ods. 1 a 4 zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. (4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia

žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 513/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

20. Žalobca sa voči žalovanému 1/ (štátu) domáhal náhrady škody na zdraví titulom náhrady bolestného (6.000,- eur) a sťaženia spoločenského uplatnenia (4.000,-eur). Súd dospel k záveru, že v tejto časti žalovaný 1/ v spore nie je pasívne vecne legitimovaný. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

21. Štát nie je subjektom, ktorý by fyzicky poskytoval zdravotnú starostlivosť. Ak škoda na zdraví vznikne, tak vznikne výkonom zdravotníckych úkonov jednotlivých zdravotníckych pracovníkov a konkrétny poskytovateľ zdravotnej starostlivosti v zmysle § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávne (non lege artis) poskytnutou zdravotnou starostlivosťou. V danom prípade škoda na zdraví (odškodňovaná náhradou za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia) mala byť žalobcovi spôsobená tvrdenou nesprávne poskytnutou medicínskou liečbou, teda konaním/opomenutím konkrétného zdravotníckeho pracovníka pri nesprávne realizovanom výkone zdravotnej starostlivosti, ktorá mala poškodiť žalobcovo zdravie. Pri tomto type zodpovednosti platí zásada, že za škodu na zdraví zodpovedá ten, kto ju spôsobil, teda priamo konkrétny škodca, resp. tu by podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedala právnická osoba - poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, hoci by škodu na zdraví spôsobili priamo osoby, ktoré tento poskytovateľ používa na realizáciu svojej činnosti v rámci poskytovania zdravotnej starostlivosti. Takouto osobou ale nie je štát, pretože tento nie je priamo škodcom a ani osobitný zákon neprenáša túto zodpovednosť na štát. Za pochybenie a z toho vzniknutú ujmu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zodpovedá zdravotnícke zariadenie, ktoré starostlivosť poskytlo, a to podľa všeobecných ustanovení o náhrade škody podľa Občianskeho zákonníka, a táto zodpovednosť nie je ani nesprávnym úradným postupom, za ktorú by v zmysle § 514/2003 Z.z. bol zodpovedný štát. Samotný výkon zdravotnej starostlivosti (teda najmä jednotlivé zdravotnícke úkony, liečebné postupy realizované zdravotníkmi, stanovenie diagnóz, určovanie liečebného režimu pacienta, nasadzovanie liekov a zdravotníckych pomôcok, ošetrovateľská starostlivosť a pod) nie sú výkonom verejnej moci, nepredstavujú autoritatívny úradný postup orgánov verejnej moci, ale tieto úkony sú poskytovaním zdravotnej starostlivosti, teda odborný medicínsky postup s osobitnými pravidlami podľa zákona č. 576/2004 Z.z. Rovnako tak podľa názoru súdu zodpovednosť štátu za škodu na zdraví nezakladajú ani žalobcom uvádzané ustanovenia zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže. Štát podľa tohto zákona zodpovedá za škodu spôsobenú zborom alebo jeho príslušníkom. Škoda, ktorej vznik ale žalobca tvrdil, nebola spôsobená zborom ani jeho príslušníkom a ani nebola spôsobená porušením povinnosti zboru zabezpečiť poskytovanie zdravotnej starostlivosti (§ 4 ods. 1 písm. m/ zákona 4/2001 Z.z.). Ak škoda na zdraví bola žalobcovi spôsobená, tak len samotným poskytovaním

zdravotnej starostlivosti zo strany konkrétneho poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorým ale nie je ani zbor väzenskej justičnej stráže ani jeho príslušník, ale samostatný subjekt s právnou subjektivitou s príslušným oprávnením na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Príčinou poškodenia zdravia, za ktoré žalobca žiada náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, nie je teda pochybenie v procese zabezpečenia poskytnutia zdravotnej starostlivosti (§ 4 ods. 1 písm. m/ zák. č. 4/2001 Z.z.), ale samotný výkon zdravotnej starostlivosti realizovaný konkrétnym jej poskytovateľom, ktorý, ak škodu na zdraví jej nesprávnym výkonom spôsobí (ako tvrdí žalobca, že sa tak stalo), zodpovedá za škodu sám. Z týchto dôvodov súd konštatuje, že za uplatnenú škodu na zdraví žalovaný 1/ nezodpovedá, a teda uvedené je samo osebe dôvodom pre zamietnutie tejto časti žaloby proti žalovanému 1/. Odhliadnuc od uvedeného, súd konštatuje, že tak, ako bude v ďalšej časti podrobnejšie uvedené (odsek 35), žalobca v spore ani nepreukázal, že by v jeho veci došlo k nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti a že došlo k poškodeniu jeho zdravia v príčinnej súvislosti s nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti a tiež nepreukázal ani výšku škody, ktorej sa domáha. Uvedené, aj nebyť nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 1/ čo do tejto časti, by rovnako malo za následok zamietnutie žaloby v časti o náhradu škody na zdraví.

22. Ďalej sa žalobca proti žalovanému 1/ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur podľa ust. § 11 a 13 Občianskeho zákonníka ako peňažnej satisfakcie za tvrdený neoprávnený zásah do osobnostných práv. Za neoprávnený zásah do osobnostných práv považoval, že A/ dňa 09.12.2016, resp. i 16.12.2016 a 23.12.2016 bol stomatologičkou MUDr. Kusovskou stomatologicky ošetrovaný bez informovaného súhlasu (zásah do telesnej integrity), B/ ďalej nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie, keď tvrdil, že konkrétne zápisy všeobecného lekára a zubárky nie sú riadne - vágne, stručné, resp. dodatočne dopisované (zásah do súkromia) a C/ nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie - nebol uznaný za pracovne neschopného, keď mal byť (uznaný až 30.01.2017) a predčasné ukončenie pracovnej neschopnosti, keď táto ešte mala trvať (11.9. 2017) to všetko zo strany všeobecného lekára (zásah do práva na zdravie). Súd konštatuje, že ani v tejto časti žalovaný 1/, teda štát nie je pasívne vecne legitimovaný.

23. Zákon nedefinuje pojem zásah ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva osoby. Je ním však tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza) a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a poškodením (ohrozením) niektorého z osobnostných práv musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, vzniká len ak sú splnené obe vyššie uvedené náležitosti (zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach). Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany), je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté, teda tu žalobca. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnenne zasahujúceho do chránených osobnostných práv (je pôvodcom, resp. subjektom zásahu). Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako zistenie, že žalovaný (fyzická alebo právnická osoba) sa dopustil konania, ktoré žalobca považoval za neoprávnený zásah do jeho chránených osobnostných práv. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v tom - ktorom konaní vecne legitimovaný. Režim ochrany osobnosti je postavený na princípe zodpovednosti pôvodcu zásahu za ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach. V občianskoprávných vzťahoch sa uplatňuje zásada, v zmysle ktorej za škodu (ujmu) zodpovedá ten, kto ju spôsobil; v prípade škody spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420 aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka). Z tejto zásady existujú v občianskoprávných vzťahoch výnimky len v prípadoch výslovne uvedených v zákone. Výnimka zo zásady, že za škodu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, vyplýva tiež napr. zo zákona č. 514/2003 Z.z., v ustanovení § 1 ods.

1 ktorého je vyjadrené, že za škodu spôsobenú niektorým orgánom verejnej moci nezodpovedá tento orgán, ale za neho štát. To teda znamená, že bez ohľadu na skutočnosť, ktorý štátny orgán (orgán verejnej moci) škodu spôsobil, subjektom zodpovedným za škodu a pasívne vecne legitimovaným v konaní o náhradu škody je štát. To ale neplatí v odlišných právnych vzťahoch a v pôsobnosti iných zákonov; neplatí to medziiným ani vtedy, keď ide o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (k tomu napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/176/2012 z 26.09.2013). V takom prípade totiž za ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti zodpovedá vždy ten subjekt, ktorý sa zásahu dopustil (resp. v prípade osôb, ktoré sa síce dopustili neoprávneného zásahu, ale pri činnosti právnickej osoby, zodpovedá právnická osoba). V danom prípade nie je štát ten, ktorý by sa mal dopustiť tvrdého zásahu do práva žalobcu na zdravie, súkromie, či telesnú integritu. Pôvodcami žalobcom vymedzených zásahov mali byť menovaní zdravotnícki pracovníci - lekári - zubár, všeobecný lekár, ktorí fyzicky realizovali zdravotnú starostlivosť (jednotlivé medicínske výkony) pre konkrétneho poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a ktorí mali vyšetrovať žalobcu bez poučenia a zadováženia informovaného súhlasu, ktorí mali viesť zdravotnú dokumentáciu v rozpore so zákonom a ktorí nesprávne určovali dobu, dĺžku trvania pracovnej neschopnosti žalobcu. Je tak zrejmé, že pôvodcami tvrdého zásahu tu nebol štát, ale iné subjekty, a preto žalovaný 1/ ani čo do tohto nároku nie je pasívne vecne legitimovaný. Uvedený záver je aj v súlade s názorom vysloveným v rozhodnutí Ústavného súdu sp.zn. I ÚS 137/07-15 zo dňa 23.08.2007. Súd je tak nútený i v tejto časti žalobu proti žalovanému 1/ zamietnuť.

24. Súd už len pre úplnosť podotýka, že žalobcovi sa v spore ani nepodarilo preukázať, že by vôbec došlo k vedeniu zdravotnej dokumentácie v rozpore so zákonom, či k nesprávnemu určení režimu rekonvalescencie (odsek 37), keďže ide o odborné medicínske otázky, ktoré súd sám nemôže vyhodnotiť, a teda neoprávnenosť týchto dvoch tvrdých zásahov do práva na zdravie a súkromie ani nebola preukázaná. Rovnako tak nepreukázal splnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (ďalej zdôvodnené v odseku 39), a teda už nad rámec vyššie uvedeného, nebyť aj nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, by súd v tejto časti zamietol proti žalovanému 1/ i z týchto dôvodov.

25. Napokon sa žalobca proti žalovanému 1/ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom, za ktorý považoval: nedodržiavanie ordinačných hodín MUDr. Kusovskou, ktorá ordinovala u žalovaného 2/, nezabezpečenie včasnej eskorty do UN Martin až dňa 17.01.2017, teda mesiac po extrakcii zubu a nezabezpečenie stráženia na vopred plánovanú stomatochirurgickú operáciu v UN Bratislava - Ružinov, ktorá musela byť z tohto dôvodu odložená, nesprávnym úradným postupom malo byť aj to, že bolo umožnené vypisovanie ospravedlnených absencií lekárom miesto riadnej pracovnej neschopnosti aj pochybné vedenie zdravotnej dokumentácie v období od 16.12.2016 - 23.12.2016 umožňujúce doplnenie a zmenu údajov, pretože nie je zrejmé, kedy bol žalobca objednaný na ošetrovanie do UN Martin.

26. Vo všeobecnosti platí že, v prípade ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa § 514/2003 Z.z. je štát pasívne vecne legitimovaný, pretože v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z. za takúto ujmu, ak je výsledkom nesprávneho úradného postupu, štát zodpovedá. Štát koná v spore prostredníctvom svojho zástupcu, ktorým je v tejto veci Ministerstvo spravodlivosti SR podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 513/2004 Z.z., pretože ujma mala byť spôsobená na úseku väznenstva. Tento úsek spadá do pôsobnosti Ministerstva spravodlivosti SR ako ústredného orgánu štátnej správy pre súdy a väznenstvo (§ 13 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy). Súd však konštatuje, že podľa jeho názoru nie všetky úkony, ktoré žalobca označuje za nesprávny úradný postup, ním aj skutočne sú. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, tento je možné definovať ako postup kompetentného orgánu, pri ktorom využíva svoju právomoc na plnenie jemu zverených úloh v oblasti verejnej správy v rozpore s právnym poriadkom a účelom, na ktorý mu bola táto právomoc zverená, pričom zväčša ide o porušenie procesno-právnych noriem. Ide o porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať aj iné nekonanie príslušného orgánu.

27. Súd má za to, že čo sa týka vytýkaného nedodržiavania ordinačných hodín zubnou lekárkou MUDr. Kusovskou, ktorá realizovala zdravotnú starostlivosť pre žalovaného 2/ ako poskytovateľa zdravotnej

starostlivosti, ďalej postup všeobecného lekára žalobcu, ktorý vypisoval len ospravedlnené absencie, ale nenechal žalobcu na dočasnej pracovnej neschopnosti, keď tak mal urobiť, resp. nedostatky vo vedení zdravotnej dokumentácie zo strany ošetrovujúcich lekárov žalobcu (dodatočné dopisovanie do nej), v týchto prípadoch nie je možné hovoriť o úradnom postupe orgánu verejnej moci, za ktorý by v zmysle zákona č. 513/2004 Z.z. niesol zodpovednosť štát. Opäť ide o konanie/nekonanie zdravotníckych pracovníkov určitého konkrétne poskytovateľa zdravotnej starostlivosti pri výkone zdravotnej starostlivosti v zmysle zákona č. 576/2004 Z.z., ktorý poskytovateľ ale nemá povahu orgánu verejnej moci (nejde ani o štátny orgán - ústrednej či miestnej štátnej správy, ani o orgán územnej správy, ktorý by konal v rámci preneseného výkonu štátnej správy). Súčasne ich úkony pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti nepredstavujú určitý štandardizovaný procesnými predpismi upravený procesný úradný postup, a preto je súd toho názoru, že za tieto úkony by štát v režime zákona č. 514/2003 Z.z. nezodpovedal. Vo vzťahu k týmto úkonom tak štát musel žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy uplatnenej titulom nesprávneho úradného postupu zamietnuť.

28. Vo vzťahu k namietanému chybnému neindikovaniu pracovnej neschopnosti a vedeniu zdravotnej dokumentácie nad rámec toho ešte súd uvádza, že určovanie liečebného režimu lekárom (potreba indikovania PN) a vedenie zdravotnej dokumentácie je súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti, posúdenie správnosti ktorých je odbornou otázkou, ktorú môže zodpovedať iba odborne spôsobilá osoba - znalec. Znalecké dokazovanie navrhované žalobcom však, ako bude ďalej uvedené, z dôvodov na strane žalobcu nebolo nariadené, a preto žalobcovi sa v spore ani nepodarilo preukázať tvrdené nesprávne, ktoré považuje za nesprávny úradný postup. Súd si nemôže sám svojou úvahou urobiť úvahu o tom, či lekár vzhľadom na vtedajší zdravotný stav žalobcu mal alebo nemal „vypísať“ žalobcu na PN, či to z medicínskeho hľadiska bolo alebo nebolo nutné, resp. nemôže posudzovať, či zápisy v zdravotnej dokumentácii sú objektívnym odrazom vtedajšieho zdravotného stavu pacienta, či sú úplné, z medicínskeho hľadiska správne zaznamenané. Tieto pochybenia, aj keby ich teoreticky súd považoval za nesprávny úradný postup, hoci tak z dôvodov uvedených vo vyššie uvedenom odseku urobiť nemožno, ani neboli preukázané. Znalecké dokazovanie v tomto smere žalobca síce navrhol, ale nakoniec nebolo možné ho zrealizovať, pretože nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania, zostal pasívny a prestal preberať písomnosti a zúčastňovať sa pojednávaní. Pochybenia vo vedení zdravotnej dokumentácie v období od 16.12.2016 -23.12.2016 sa nepreukázali ani po pripojení spisu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý nezistil pochybenie v tomto smere, hoci uvedené zistenia by boli v jeho kompetencii. Rovnako sa nepodarilo preukázať ani údajné dodatočné dopísanie údaju k zápisu zo dňa 16.12.2016, z ktorého nemá byť zrejmé, kedy bol objednaný na zákrok do UN Martin, keď žalobca na odôvodnenie uviedol iba toľko, že nesprávnym vyvodzuje z toho, že tento zápis je napísaný „iným písmom“, avšak nenavrhol vykonať také dokazovanie, ktoré by preukázalo tieto jeho tvrdenia. Uvedené úkony označované žalobcom za nesprávny úradný postup neboli ani preukázané. Ak žalobca nárok na nemajetkovú ujmu vyvodzoval z nedodržania úradných hodín MUDr. Kusovskou, nie je daná ani príčinná súvislosť s týmto úkonom a zásahom do práva žalobcu na zdravie, keď nebolo preukázané, že by skutočnosť, že žalobca bol ňou ošetrovaný vždy len v piatok, ako tvrdí, mala vôbec škodlivý vplyv vo sfére žalobcovho práva na zdravie (a tvrdenú frustráciu z oneskorene poskytnutej zdravotnej starostlivosti) a že by vôbec mohlo sa hovoriť o nesprávnom, oneskorenom medicínskom postupe, z ktorého by bolo možné vyvodiť nárok na nemajetkovú ujmu. Nebolo preukázané, že by sa tvrdené oneskorené ošetrovanie len v ňou skutočne realizovaných ordinačných hodinách negatívne dotklo práva na zdravie žalobcu.

29. Osobitne, vzhľadom na odlišný charakter úkonov oproti predošlým, sa súd zaoberal žalobcovými výhradami voči tomu, že Zbor väzenskej a justičnej stráže nezabezpečil včasnú eskortu žalobcu do zdravotníckeho zariadenia a nezabezpečil z personálnych dôvodov jeho stráženie počas plánovaného stomato-chirurgického zákroku v UN Bratislava, pretože takýto postup - realizácia eskorty a stráženia, dohľadu je určitým procesným postupom zákonom zriadeného orgánu v rámci jeho zákonom zverených kompetencií (zákon č. 4/2001 Z.z.) nad odsúdenými, pri ktorom postupe sa realizujú aj úkony smerom k fyzickým osobám, ktoré sú povinné sa týmto úkonom podriaďovať, a zasahuje sa tak týmto procesným postupom priamo do práv, povinností a oprávnených záujmov žalobcu ako odsúdeného. V rámci tohto procesného postupu majúceho svoj základ v zákone č. 4/2001 Z.z. Zbor realizuje stráženie odsúdených, eskorty odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody do zdravotníckeho pracovníka na účel poskytnutia zdravotnej starostlivosti, a teda je možné hovoriť v prípade nesprávnej realizácie tohto postupu o nesprávnom úradnom postupe. Tento postup by tak bol úradným postupom, a prípadne nezabezpečenie včasnej eskorty a stráženia odsúdeného pre účely jeho ošetrovania v zdravotníckom zariadení v čase,

ktorý si nevyhnutne vyžadoval jeho nepriaznivý zdravotný stav, by mohlo byť považovaný za nesprávny úradný postup. V prejednávanej veci však podľa súdu nebolo preukázané, že by v dôsledku nezabezpečenia týchto úkonov zboru došlo k akejkolvek ujme vo sfére žalobcu a že by bolo zasiahnuté do jeho práva na zdravie či integritu, nakoľko nebolo preukázané, že by oddialením eskorty a stráženia žalobcu čo i len teoreticky mohlo byť objektívne ohrozené jeho zdravie (fyzické, či duševné), nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi tvrdeným postupom a ujmu. Nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by mohlo eskortovanie žalobcu na ošetrenie do UN Martin až dňa 17.01.2017 (teda viac ako mesiac od extrakcie zuby) vôbec mať akýkoľvek nepriaznivý vplyv na zdravie a život žalobcu, najmä, ak zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že na ošetrenie do UN Martin bol objednaný žalobca až na deň 17.01.2017 samotným pracoviskom UN Martin, pričom na tento termín bol žalobca riadne na prvýkrát eskortovaný bez nutnosti presunu zákroku. Ošetrenie v UN Martin sa pre personálne nedostatky neoddiaľovalo a zrealizovalo sa na prvýkrát tak, ako ho pracovisko v Martine naplánovalo. Súd má za to, že jednak v tomto prípade nedošlo k postupu, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť žalobcovi ujmu, keď navyše nebolo preukázané, že by odstup času od extrakcie zuba po ošetrenie v UN Martin malo negatívny vplyv na zdravie žalobcu, že by zhoršilo vtedajší zdravotný stav, resp. viedlo k zdravotným komplikáciám. Nie je automaticky možné očakávať, ani u osôb mimo výkonu trestu odňatia slobody, že sa plánované lekárske ošetrenia realizujú „zo dňa na deň“, pričom je na zdravotníckom zariadení, aby zvažilo akútnosť prípadu a to, či stav daného pacient znesie odklad alebo nie. Ak UN Martin naplánoval chirurgický zákrok na deň 17.01.2017 a v daný deň zbor riadne zabezpečil eskortu žalobcu na toto pracovisko, potom nie je súdu zrejmé, z akého dôvodu žalobca dáva za vinu štátu nezabezpečenie včasnej eskorty, keď táto sa zrealizovala podľa programu zdravotníckeho pracoviska, a teda keď bol žalobca preeskortovaný včas podľa pokynov UN Martin. Takúto eskortu teda nemožno hodnotiť ako oneskorenú, pričom súd má za to, že zbor, resp. príslušný orgán zboru nie je tým, ktorý by určoval čas eskorty. Práve naopak, eskorta zabezpečovaná zborom sa v danom prípade prispôsobila časovému plánu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorý zákrok naplánoval, táto bola riadne zrealizovaná bez odsúvania, a teda tento postup nie je spôsobilý privodiť žalobcovi ujmu na tvrdených osobnostných právach. Čo sa týka nezabezpečenia stráženia žalobcu počas plánovanej operácie v auguste 2018 pre personálne nedostatky (ako vyplýva z prepúšťacej správy na č.l. 297), pre ktorý nedostatok musela by operácia žalobcu odložená, súd konštatuje, že uvedené by síce mohlo byť nesprávnym úradným postupom, avšak na vyvodenie zodpovednosti za spôsobenú ujmu by muselo byť preukázané, že v príčinnej súvislosti s tým vznikla na osobnostných právach žalobcu ujma. Toto podľa názoru súdu nebolo preukázané, pretože nebolo zistené, že by oddialenie operácie pre personálne nedostatky zboru, mohlo vôbec na strane žalobcu spôsobiť ujmu, najmä v tvrdenom práve na zdravie. Zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by takéto oddialenie spôsobilo, resp. teoreticky mohlo spôsobiť negatívny následok na zdraví žalobcu, keď žalobca len produkoval subjektívne domnienky, že uvedené prispelo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, a teda bolo zasiahnuté do práva na jeho zdravie. Uvedené tvrdenie však nebolo podložené žiadnym odborným záverom. Žalobca uvádzal, že v dôsledku oddialenia operácie sa cítil frustrovaný ako občan tretej kategórie, ktorý nemá právo na zdravie. Súd však uvádza, že objektívne, ani v prípade, že by nebolo nutné pre žalobcu zabezpečiť stráženie počas pobytu v UN Bratislava, nie je možné očakávať, že ošetrenie sa vykoná v časových intervaloch podľa predstáv pacienta. Navyše nepochybne, zdravotný stav žalobcu vyhodnocoval poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, a je zrejmé, že zdravotný stav žalobcu nebol vyhodnotený ako natoľko akútny, aby operáciu nebolo možné odložiť a aby nebolo možné dať prednosť akútnejšiemu pacientovi, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Navyše z listín predložených žalobcom vyplýva, že od času, kedy bola plánovaná operácia v UN Bratislava, ktorá bola odložená (21.08.2017) do času jej reálneho vykonania (11.08.2018) bola žalobcovi priebežne poskytovaná zdravotná starostlivosť, pričom nebolo preukázané, že by táto nebola správna, dostatočná, resp. že by žalobcovi bolo poskytnutie zdravotnej starostlivosti zodpovedajúcej jeho zdravotnému stavu, a teda právo na zdravie, odopierané. Ak žalobca nemajetkovú ujmu vyvodzovanú z oddialenia operácie v UN Bratislava s tým, že sa tým predĺžilo jeho liečenie a teda aj utrpenie, a teda tiež bolo zasiahnuté do jeho práva na zdravie, súd konštatuje, že nebolo vôbec podložené riadnym odborným záverom, že by práve táto skutočnosť mala akýkoľvek, čo i len minimálny negatívny vplyv na dobu liečenia a že aj keby sa operácia bola bývala realizovala v pôvodnom termíne, doba liečenia by bola kratšia. Súd konštatuje, že ani z týchto dôvodov nemožno v tejto časti žalobe vyhovieť.

30. Ďalej súd vo vzťahu k všetkým žalobcom tvrdeným nesprávnym úradným postupom tiež uvádza, že žalobca nepreukázal, že by náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorý v spore vymedzil (teda vyššie uvedené nedodržiavanie ordinačných hodín, nezabezpečenie včasnej eskorty a stráženia v zdravotníckom zariadení, výpis absencií miesto PN a

pochybné vedenie zdravotnej dokumentácie) bol býval riadne predbežne prerokoval v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z. Žalobca predložil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16.000,- eur doručení Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 14.09.2017, kde ako titul uviedol „zanedbanie lekárskej starostlivosti, resp. neodborný postup v stomatologickej ambulancii pri zákroku napriek vedomosti lekárky (zubárky) zdravotného strediska UVTOS Ilava o mojich zdravotných komplikáciách. Nesprávny postup spočíva v tom, že mi zdravotným strediskom nebola poskytnutá odborná lekárska starostlivosť a neodborným prístupom mi bolo poškodené zdravie. Lekárka UVTOS Ilava napriek môjmu upozorneniu a dostupnej zdravotnej dokumentácie si nepreverila komplikovanosť zákroku pri plánovanej extrakcii zuba 27. Po extrakcii, ktorou mi poškodila zdravie, mi obmedzila, sťažila kvalitu života, vystavila ma neustálym zápalovým ochoreniam, namietam neodborne vykonanú extrakciu zuba č. 27. ....neodbornou lekárskou starostlivosťou lekárky stomatologického oddelenia zdravotného strediska UVV a UVTOS Ilava ak aj neodborným zákrokom po extrakcii zuba č. 27 došlo k trvalému poškodeniu zdravia (ústnej dutiny). Z týchto dôvodov žiadam o nemajetkovú ujmu 16.000,- eur“. Táto žiadosť bola neúspešne predbežne prerokovaná (list MSSR z 10.10.2017). Aj z uvedeného obsahu žiadosti je zrejmé, že žalobca predbežne prerokoval svoju náhradu nemajetkovej ujmy uplatnenej z dôvodu nesprávneho úradného postupu, avšak za nesprávny úradný postup považoval zubnou lekárkou nesprávne poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri extrakcii zuba 09.12.2016. Tento postup uvedený v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody však v spore neoznačuje za nesprávny úradný postup, keďže si v spore uplatňuje nemajetkovú ujmu, ktorá mu mala byť spôsobená úplne iným konaním/opomenutím (nedodržavanie ord. hodín, nezabezpečenie včasnej eskorty, stráženia, nevypisovanie PN a nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie). Na základe uvedeného treba zhrnúť, že síce v spore si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy (túto aj predbežne prerokoval čo do výšky dokonca vo väčšom rozsahu), ale vyvodzuje ju v spore z tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ktorý v žiadosti o predbežné prerokovanie vôbec neuviedol, keď v žiadosti za nesprávny úradný postup považoval úplne iné postupy. Titul na náhradu ujmy, uvedenie spôsobu, akým ujma vznikla a čoho sa žalobca - poškodený domáha v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, sú limitujúcim kritériom pre rozhodovanie o nároku pred súdom. Nebol tak splnený základný predpoklad pre úspešnosť žaloby v tejto časti, a to podľa § 16 ods. 4 zákona č. 513/2004 Z.z., keď pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Žalobca však v žiadosti za „príčinu“ ujmy považoval úplne iné postupy, než tie, ktoré následne skutkovo vymedzil v žalobe, a teda rozsah ani titul (príčina - následok) nie je zhodný s tým, ktorý žalobca skutkovo opísal v žalobe. Aj z tohto dôvodu by žalobu v tejto časti bolo nutné zamietnuť. Žalovaný 1/ pritom výslovne v podaní zo dňa 12.04.2019 namietal, že žiadnu inú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ako tú, ktorá mu bola doručená dňa 14.09.2017 (ktorej obsah súd vyššie zhrnul) neobdržal, a ani žalobca na túto procesnú obranu nereagoval predložením takej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ktorá by sa skutkovo viazala na obsah podanej žaloby. Žalobca len uvádzal, že aj ďalšia neskoršia žiadosť bola na predbežné prerokovanie zasielaná, avšak jej existenciu nepreukázal.

31. Zhrnúc uvedené, žaloba bola vo všetkých častiach voči žalovanému 1/ vyhodnotená ako nedôvodná, a preto ju súd voči žalovanému 1/ zamietol.

Nároky uplatnené proti žalovanému 2/

32. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1)Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (2)Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 2 ods.1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. (2) Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti Ak tento zákon neustanovuje inak, zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dieterických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií; zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzarizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu. Súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je aj preprava podľa § 14 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>; pracovné činnosti pri preprave podľa prvej časti vety nemusia byť vykonávané zdravotníckymi pracovníkmi. Zdravotnou starostlivosťou nie je poskytovanie osobitného liečebného režimu osobám v detencii podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Na poskytovanie zdravotnej starostlivosti sa vyžaduje informovaný súhlas (§ 6 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6 ods. 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Ošetrojúci zdravotnícky pracovník je povinný informovať o účele, povahe, následkoch a rizikách poskytnutia zdravotnej starostlivosti, o možnostiach voľby navrhovaných postupov a rizikách odmietnutia poskytnutia zdravotnej starostlivosti (ďalej len „poskytnúť poučenie“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 6a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>, § 44 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>, § 44b ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>), osobu, ktorej sa má zdravotná starostlivosť poskytnúť, alebo aj inú osobu, ktorú si táto osoba určila.

Podľa § 6 ods. 2 vety prvej zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Ošetrojúci zdravotnícky pracovník je povinný poskytnúť poučenie zrozumiteľne, ohľaduplne, bez nátlaku, s možnosťou a dostatočným časom slobodne sa rozhodnúť pre informovaný súhlas a primerane rozumovej a vôľovej vyspelosti a zdravotnému stavu osoby, ktorú má poučiť.

Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Informovaný súhlas je preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo poučenie podľa tohto zákona. Informovaný súhlas je aj taký preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo odmietnutie poučenia, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>, § 27 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>, § 40 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>).

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Neoddeliteľnou súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je vedenie zdravotnej dokumentácie (§ 2 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>) a vytváranie elektronických zdravotných záznamov v elektronickej zdravotnej knižke osoby.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

33. Žalobca sa domáhal voči žalovanému 2/ náhrady škody na zdraví (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia) na tom skutkovom základe, že mu žalovaný 2/ ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť správne. Vytýkal, že stomatologička žalovaného 2/ zvolila nesprávny terapeutický postup, keď zvolila jednoduchú extrakciu zuba, hoci vedela o skoršej komplikácii žalobcu pri obdobnom zákroku v minulosti, ďalej namietal, že nesprávnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti spočívala v oneskorenom stomatologickom ošetrení (ktoré sa dialo pre porušenie ordinačných hodín), namietal nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie, namietal, že mu nebolo včas zabezpečené špecializované stomatologické ošetrenie na vyššom pracovisku, namietal nesprávne zvolený režim rekonvalescencie, keď lekár žalovaného 2/ mu neordinoval PN, hoci mal a následne ju predčasne ukončil, namietal tiež, že všeobecný lekár žalovaného 2/ vykonal diagnostiku, ktorú mal urobiť špecializovaný lekár- stomatológ a tiež namietal, že zo strany žalovaného 2/ mu nebolo včas vykonané potrebné alergologické vyšetrenie a nebola včas určená diferenciálna diagnóza. Tieto konania/nekonania považoval za príčinu svojho zhoršeného zdravotného stavu, keď následkom takto nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti bol vznik oroantrálnej komunikácie, chronický zápal čeľustnej dutiny, nutnosť vykonania plastiky oroantrálnej komunikácie (17.01.2017), ktorú by inak podstúpil nemusel, nutnosť absolvovania operácie dňa 11.01.2018, ktorú by inak podstúpil nemusel, v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti tiež musel byť dlho PN a utrpel zbytočnú bolesť.

34. V danej veci žalobca vytýkal konkrétne pochybenia žalovaného 2/ v procese jeho liečby, pričom v rozhodujúcom čase od 09.12.2016 (prvý zdravotnícky stomatologický výkon) až do 03.01.2018 bol žalovaný 2/ poskytovateľom ambulantnej zdravotnej starostlivosti, čo ani nebolo sporné. Preto pre uplatnenie nárokov na škodu na zdraví spôsobených touto nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou je žalovaný 2/ pasívne vecne legitimovaný. Na porušenie povinností poskytovateľa zdravotnej starostlivosti poskytovať ju správne a s tým spojený nárok na náhradu škody na zdraví sa aplikuje us. § 420 Občianskeho zákonníka. Prvým predpokladom zodpovednosti podľa tohto ustanovenia je porušenie právnej povinnosti, teda existencia protiprávneho úkonu. Pre posúdenie vzniku nároku pacienta na náhradu škody na zdraví je nevyhnutné zistiť, či poskytovateľ zdravotnej starostlivosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti postupoval správne (teda lege artis). Podstatným znakom postupu lege artis je súlad s poznatkami medicíny a biomedicínskych vied. Za porušenie princípu de lege artis možno v praxi považovať napríklad nevyčerpanie všetkých dostupných diagnostických možností a postupov pri zisťovaní konkrétneho ochorenia, čím dochádza v mnohých prípadoch k omeškaniu v zahájení terapie a poškodeniu zdravia pacienta; chybný diagnostický záver

pri danom vyšetrení; nerealizovanie všetkých dostupných diagnostických metód, postupov a výkonov na správne určenie diagnózy; nepostupovanie v súlade so štandardnými terapeutickými postupmi; nevykonanie potrebných kompletných laboratórnych vyšetrení; nesprávne posúdenie závažnosti zdravotného stavu pacienta a následné neprivolanie lekára špecialistu na konziliárne vyšetrenie; napriek vykonaniu realizovaných vyšetrovacích metód a laboratórnych vyšetrení nezistenie diagnózy dominantného ochorenia a z toho dôvodu nerealizovanie adekvátnej liečby pacienta; podcenenie konkrétnych lekárskeho nálezov; nevyužitie všetkých dostupných možností diagnostiky a liečby v súvislosti s aktuálnym zdravotným stavom pacienta; nezvolanie konzília príslušných odborníkov - lekárov špecialistov; hospitalizovanie pacienta v závažnom zdravotnom stave v regionálnom zdravotníckom zariadení napriek nevyhnutnosti urgentnej chirurgickej intervencie; nedostatočné zhodnotenie stavu daného ochorenia operatérmi a po stabilizácii stavu okamžité neodoslanie pacienta na vyššie špecializované pracovisko; podcenenie konkrétneho ochorenia, podcenenie príznakov daného ochorenia; nedostatočné venovanie pozornosti vývoju zdravotného stavu pacienta po vykonaní invazívneho zákroku; nevhodné, neetické oznámenie diagnózy; nedôstojné a nešetrné zaobchádzanie s pacientom; zlá organizácia práce zdravotníckych pracovníkov, nedostatočné vedenie záznamov v zdravotnej dokumentácii, nedostatky vo vedení zdravotnej dokumentácie; absencia objektívneho lekárskeho nálezu v zdravotnej dokumentácii, ktorý indikoval dané vyšetrenie pacienta; nedostatočné zhodnotenie stavu pacienta vzhľadom na zhoršujúci sa klinický nález a pretrvávanie ťažkostí, bolestí pacienta; podcenenie zdravotného stavu pacienta napriek závažným klinickým príznakom; nepodloženie údajov v zdravotnej dokumentácii pacienta objektívnymi nálezmi, t.j. nevyšetrenie pacienta lekárom a napriek tomu konštatovanie lekára, že pacient zdravotné ťažkosti nemá; absencia objektívneho vyšetrenia zdravotného stavu pacienta na zistenie odôvodnenosti indikácie hospitalizácie pacienta, porušenie povinnej mlčanlivosti zo strany zdravotníckeho pracovníka, ako aj mnohé ďalšie špecifické prípady zlyhania zdravotníckych pracovníkov pri výkone svojho povolania (K tomu bližšie: Zborník Medicína a právo, Zborník z rovnomennej medicínsko-právnej Konferencie konanej dňa 18. novembra 2014 na Právnickej fakulte UK v Bratislave). Ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia je existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom (non lege artis zákrokom) a škodou a vznik škody. Súd konštatuje, že v spore sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie týchto predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného 2/ za škodu.

35. Pre posúdenie toho, či došlo k vytykaným nedostatkom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, či teda bol postup poskytovateľa zdravotnej starostlivosti správny alebo nie a v akom rozsahu, a tiež posúdenie, či tvrdená ujma na zdraví je následkom nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti, je nutné odborné znalosti. Rozhodnutie súdu v týchto veciach závisí od posúdenia skutočností, ku ktorým je treba odborné znalosti, a preto si súd tieto otázky nemôže posúdiť sám. Vyžaduje sa vykonanie znaleckého dokazovania, pretože len výsledkom tohto postupu je odborný výstup znalca z odboru zdravotníctvo, na ktorom súd môže založiť svoje konečné rozhodnutie. Uvedeného si celkom zrejme bol vedomý aj žalobca, ktorý navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré súd aj mienil v spore vykonať tak, ako to vyplýva zo záverov pojednávania zo dňa 13.02.2020 odročeného za účelom vykonania žalobcom navrhovaného znaleckého dokazovania. K jeho realizácii však následne už nedošlo, a to z dôvodov na strane žalobcu samotného. Súd žalobcu poučil, že v súvislosti s navrhovaným znaleckým dokazovaním bude z jeho strany potrebné zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, ktorého výšku súd odkonzultuje so znalcom, ktorú skutočnosť žalobca vzal na vedomie. Žalobcovi nebolo v spore priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, o toto ani nežiadal, a preto mal povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Dokonca predložil do spisu svoju zdravotnú dokumentáciu pre účely plánovaného znaleckého dokazovania. Žalobca však následne v spore ostal úplne pasívny. Uznesenie zo dňa 12.03.2020, ktorým ho súd vyzval na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania, si žalobca neprevzal, a to ani na adrese, ktorú oznámil on sám súdu na doručovanie všetkých písomností, ani na adresu v registri obyvateľov. Súd sa pokúšal žalobcovi túto listinu doručiť opakovane, ale neúspešne, keď žalobca prestal preberať súdne zásielky na všetkých pre súd dostupných adresách. Následne sa mu nepodarilo doručiť už ani predvolanie na pojednávania (a to ani na jedno z tých, ktoré následne boli aj odročené z dôvodov pandemickej situácie a núdzového stavu spojeného s obmedzeniami pri realizácii súdnych pojednávanií). Na posledné pojednávania (06.05.2021) sa žalobca vôbec nedostavil, pretože si nepreberal predvolanie na pojednávania, hoci ho súd predvolával nielen z doručovacej adresy, ktorú on sám oznámil súdu na predošlom pojednávanií, ale nad rámec toho, pre účely vyčerpania všetkých možných pokusov o doručenie, aj prostredníctvom Mesta Bytča (v registri obyvateľov ako bezdomovec), ale nad rámec toho aj postupom podľa § 106 ods. 3 CSP (keďže konkrétna adresa v registri obyvateľov nie je evidovaná). Ak by bol býval žalobca na posledné pojednávania prišiel

a zdôvodnil by objektívne a logicky dôvody svojej skoršej pasivity a dôvody nezloženia preddavku na trovy znaleckého dokazovania v skôr určenej lehote, súd by žalobcovi poskytol aj dodatočnú lehotu na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania. Žalobca však od pojednávania dňa 13.02.2020 zostal úplne pasívny, nepreberal písomnosti, so súdom nekomunikoval, neoznámil ani prípadnú zmenu doručovacej adresy, a teda je možné konštatovať jeho stratu záujmu o spor. Za takýchto okolností vzhľadom na postoj žalobcu, súd aplikoval § 253 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná (o čom bol žalobca v uznesení zo dňa 12.03.2020 aj poučený). Žalobca do dnešného dňa preddavok na trovy ním navrhnutého znaleckého dokazovania nezložil, a to ani len čiastočne, a preto súd aplikujúc toto ustanovenie, znalecké dokazovanie (hoci bolo vopred odkonzultované aj s príslušným znalcom) nevykonával. V spore sa teda nepodarilo preukázať, že by zo strany žalovaného 2/ ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti došlo k nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti a že by táto mala súvis s tvrdenými poškodeniami zdravia žalobcu (uvádzal konkrétne následky, ktoré vo sfére jeho zdravia mali v tejto súvislosti nastať). Ani iné vykonané dôkazy produkované stranami sporu nepreukázali, že by žalovaný 2/ pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pochybil, akým konkrétnym spôsobom, v akom rozsahu, a že v dôsledku toho došlo v konkrétnom rozsahu k poškodeniu žalobcovho zdravia. Ani z pripojeného spisu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou sa tvrdenia žalobcu nepotvrdili, keď tento konštatoval, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi poskytnutá správne a nebolo zistené medicínske pochybenie. Žalobca pripojil do spisu zdravotnú dokumentáciu, avšak tá sama osebe nepreukazuje, že došlo k non lege artis postupu žalovaného 2/, keďže táto je len podkladom pre znalecké dokazovanie, no súd vzhľadom na absenciu odborných vedomostí, z nej nemôže sám vyvodiť, či v tom- ktorom prípade došlo alebo nedošlo k medicínskemu pochybeniu. Súd teda žalobcovi v spore vytvoril priestor na to, aby preukázal svoje tvrdenia o medicínskom pochybení, avšak tento priestor žalobca nevyužil, čo musí ísť na jeho vrub. V spore teda nebolo preukázané, že by odborný postup pri liečbe žalobcu, ktorý súd opísal v odseku 33, nebol medicínsky správny, včasný (keďže sa vytykala nielen neodbornosť, nesprávne zvolenie metód a diagnostiky, ale aj oneskorené vykonanie čiastkových zdravotníckych výkonov). Rovnako tak len odborne spôsobilá osoba môže posúdiť, či žalobca mal alebo nemal vhodne lekárom zvolený režim rekonvalescencie (aj sám žalobca tvrdil, že ide o odbornú medicínsku otázku) vzhľadom na jeho zdravotný stav v rozhodnom čase (či bola nutná dočasná pracovná neschopnosť, ak áno, kedy, v akom trvaní a pod). Nebol preukázaný tak ani prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti žalovaného 2/ za škodu na zdraví, a síce porušenie právnej povinnosti. Na to nadväzuje aj nesplnenie ďalšieho predpokladu, a síce preukázanie príčinnej súvislosti (aspoň v rovine pravdepodobnosti) medzi non lege artis postupom a škodou. V neposlednom rade aj samotná škoda a najmä jej výška bola sporná. Žalobca si uplatnil škodu titulom náhrady za bolesť 6.000,- eur a sťaženie spoločenského uplatnenia 4.000,- eur, pričom výšku týchto prakticky len odhadol. Sumy uvádzal bez akéhokoľvek podkladu, bez toho, aby tieto vyplývali z lekárskeho posudku, ktorý sa vyžaduje podľa § 3 ods. 2 a § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., ktorú skutočnosť namietali aj žalovaní. Ani výšku požadovanej škody na zdraví tak žalobca vôbec ničím nepreukázal. Už len pre úplnosť, v súvislosti s nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti spočívajúcej v nesprávnom vedení zdravotnej dokumentácie, ktoré tiež dával žalobca do súvisu s poškodením zdravia, súd uvádza, že vedenie zdravotnej dokumentácie je tiež súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti. Správnosť, úplnosť záznamov preto tiež môže posúdiť len odborne spôsobilá osoba, ktorá môže skonštatovať, že dokumentácia nie je objektívnym záznamom zdravotného stavu žalobcu. Úrad pre dohľad nekonštatoval nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie, a táto nebola potvrdená ani iným odborným záverom v spore, a preto nebola preukázaná. Súd ale uvádza, že keby naozaj bolo zistené pochybenie žalovaného 2/ vo vedení zdravotnej dokumentácie, nemalo by to vplyv na vznik nároku na náhradu škody, pretože tieto nedostatky nie sú v príčinnej súvislosti so vznikom tvrdenej škody na zdraví (k tomu obdobne uznesenie NSČR z 20.09.2005 sp.zn. 25Cdo/465/2005, uznesenie NSSR z 28.04.2010 sp.zn. 4Szd/1/2009). S poukazom na tieto závery súd konštatuje, že nárok na náhradu škody na zdraví voči žalovanému 2/ zostal tak nepreukázaný v celom rozsahu, a preto súd žalobu v tejto časti proti nemu zamietol.

36. Ďalej sa žalobca proti žalovanému 2/ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy titulom porušenia jeho osobnostných práv, ktorého sa mal žalovaný 2/ dopustiť neoprávnenými zásahmi, za ktoré označil: A/ dňa 09.12.2016, resp. i 16.12.2016 a 23.12.2016 bol stomatologičkou MUDr. Kusovskou stomatologicky ošetrovaný bez informovaného súhlasu (zásah do telesnej integrity), B/ ďalej nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie, keď tvrdil, že konkrétne zápisy všeobecného lekára a zubárky nie sú riadne - vágne, stručné, resp. dodatočne dopisované (zásah do súkromia) a C/ nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie - nebol uznaný za pracovne neschopného, keď mal byť (uznaný až 30.01.2017)

a predčasné ukončenie pracovnej neschopnosti, keď táto ešte mala trvať (11.9.2017) to všetko zo strany všeobecného lekára (zásah do práva na zdravie).

37. Čo sa týka tvrdených zásahov pod písm. B/ (nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie) do súkromia a pod písm. C/ (nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie žalobcu) do práva na zdravie, súd konštatuje, že nebolo v spore preukázané, že by došlo k uvedeným porušeniam povinností žalovaného 2/, ktoré by bolo možné označiť za protiprávne zásahy do osobnostných práv žalobcu. Ako už aj vyššie súd uviedol, v spore nebola preukázaná skutočnosť, že by zo strany žalovaného 2/ došlo k pochybeniam pri vedení zdravotnej dokumentácie, že by chýbali záznamy, tieto boli nesprávne, neúplné, vágne, z medicínskeho hľadiska neodrkadľujúce zdravotný stav žalobcu v danom čase a tiež z dokazovanie nevyplývalo, že by záznam označený žalobcom, bol dodatočne do zdravotnej dokumentácie vpísaný. Vedenie zdravotnej dokumentácie je súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti (§ 4 ods. 5 zákona č. 576/2004 Z.z.), pričom ani Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ani iná odborne spôsobilá osoba (znalec) nekonštatoval, že by záznamy v zdravotnej dokumentácii nepredstavovali správny, úplný a objektívny popis zdravotného stavu žalobcu v tom- ktorom čase. Znalecké dokazovanie, ktoré by bolo zamerané aj na zistenie toho, či zdravotná dokumentácia predstavuje dostatočne úplný, správny a medicínsky odborne dobre zaznamenaný prehľad jednotlivých zdravotných výkonov, terapeutických postupov a diagnostických záverov, ako už bolo vyššie uvedené, nebolo z dôvodov na strane žalobcu možné vykonať. Preto tento tvrdený zásah do súkromia žalobcu nebol preukázaný a nebola z tohto dôvodu založená zodpovednosť žalovaného 2/ za tvrdený zásah do osobnostných práv žalobcu. To isté súd konštatuje aj vo vzťahu k namietanému zásahu do práva na zdravie, ku ktorému malo dôjsť porušením povinnosti žalovaného 2/ nastaviť žalobcovi správny režim rekonvalescencie (nesprávnym nastavením doby a dĺžky pracovnej neschopnosti). Posúdenie správnosti určenia pracovnej neschopnosti žalobcu lekárom vzhľadom na vtedajší jeho zdravotný stav a jej doby trvania, je rovnako odbornou otázkou, ktorú si súd nemôže vyhodnotiť sám. Žalobca uvedené celkom zrejme mal na zreteli, keď sám uvádzal, že ide o odbornú medicínsku otázku, avšak jeho postup v spore tomuto jeho názoru nezodpovedal. Znalecké dokazovanie, ktoré by aj túto čiastkovú otázku bolo spôsobilé zodpovedať, súd z dôvodov na strane žalobcu nevykonával, a preto aj otázka porušenia povinnosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti správne zhodnotiť zdravotný stav a posúdiť nutnosť pacientovej pracovnej neschopnosti za účelom riadneho zotavenia sa, nebola zodpovedaná. Ani z pripojeného spisu úradu pre dohľad na zdravotnú starostlivosťou uvedené nekonštatoval, pričom iný dôkaz pochybenie v tomto smere tiež nepreukázal. Preto ani tento tvrdený zásah do práva na zdravie žalobcu nebol preukázaný a nebola z tohto dôvodu založená zodpovednosť žalovaného 2/ za tvrdený zásah do osobnostných práv žalobcu.

38. Čo sa týka neoprávneného zásahu do telesnej integrity žalobcu vyšetrením bez informovaného súhlasu v dňoch 09.12., 16.12. a 23.12.2016 (následne to žalobca upresnil, že sa jednalo o vykonanie extrakcie zuba z 09.12.2016 bez informovaného súhlasu) súd konštatuje, že v prípade sporu, kde pacient vyvodzuje svoj nárok z nedostatku poučenia a informovaného súhlasu, dôkazné bremeno nesie zdravotnícke zariadenie, teda subjekt tvrdiaci, že v čase zákroku disponoval s oprávnením zasiahnuť do telesnej integrity pacienta. To znamená, že žalovaného 2/ v tomto prípade zaťažovalo bremeno preukázať, že poučenie a informovaný súhlas žalobcu pri tvrdených stomatologických vyšetreniach boli dané riadne, úplne, zrozumiteľne. Žalovaný opakovane tvrdil, že lekárka MUDr. Kusovská pred zubným ošetrením - extrakciou zuba 27 mu neposkytla úplné a riadne poučenie, hoci ju upozornil na komplikácie z minulosti pri totožnom zákroku, uviedla len, že ona najlepšie vie, čo má robiť. Nedala mu vôbec žiadne poučenie, len podpísal asi dve listiny na konci a jedinú, čo mu lekárka povedala, bolo, že nevidí problém, že žalobca nebude ošetrovaný v stomatochirurgickej ambulancii, hoci v minulosti mal komplikácie a bol upozornený, že obdobný zákrok by sa mal u neho riešiť stomatochirurgicky. S poukazom na uvedené žalovaný 2/ bol tým, kto bol povinný preukázať, že lekárka, ktorú využil na výkon zdravotnej starostlivosti (MUDr. Kusovská, ktorá pre neho pracovala na základe predložených dohôd o pracovnej činnosti), si splnila povinnosť riadne žalobcu poučiť o tom, v čom výkon bude spočívať, ako bude zrealizovaný, aké riziká hrozia pri jeho vykonaní či nevykonaní a aké sú alternatívy liečenia žalobcovho zdravotného problému, pretože len na základe tohto poučenia mohol sa žalobca, posúdiac riziká, riadne rozhodnúť, či zákrok navrhovaným spôsobom podstúpi alebo nie. Ak žalovaný 2/ sa bránil tým, že dôkazom o splnení povinnosti je podpis pacienta na štandardizovanom tlačive, ktoré používal žalovaný 2/ (s obsahom vymedzeným v odseku 18 vyššie), súd uvádza, že tlačivo so všeobecne uvedenými „formulkami“ nie je jediným a smerodajným dôkazom pacientovho súhlasu so samotným zákrokom. Informovaný súhlas sa totiž získava počas celého dialógu s lekárom, v rámci

ktorého získava pacient pochopenie a vedomosť o príčinách zákroku, o rizikách, benefitoch, má pochopiť alternatívne prístupy, majú mu byť zodpovedané otázky a následne potom so všetkým, čo zasahuje jeho integritu, vyslovuje súhlas. Informovaný súhlas je v praxi považovaný za zdieľané rozhodnutie, ktoré je výsledkom partnerstva lekára a pacienta. Lekár pritom dodáva informácie o diagnóze, prognóze a liečebných možnostiach, rizikách a výhodách a dáva aj odporúčania k následnej liečbe. Pacient vyslovuje svoj súbor prání, názorov, hodnôt a cieľov podľa interpretovaných odporúčaní. A obaja potom súhlasia s tým, čo sa ide vykonať. Toto je výsledok erudície zdravotníckeho pracovníka a vôle pacienta, o ktorého zákrok ide (čo je zároveň záver formulovaný napr. v rozhodnutí Canterbury v. Spence). Nie je teda podstatné, či žalobca ako pacient podpísal tlačivo (navyše, keď sám tvrdil, že ho nik o ničom nepoučil, len mu dali podpísať tlačivo) pri zákroku, ale je dôležité pre posúdenie splnenia povinnosti poskytovateľa to, čo podpisu predchádzalo. Teda či skutočne žalobca získal vedomosť o tých skutočnostiach týkajúcich sa zákroku, ktoré získať mal, či mu boli podané v takej forme, aby bol spôsobilý im porozumieť a na základe toho bol dostatočne informovaný, aby vôbec k zákroku mohol udeliť súhlas. Podanie poučenia lekárom a získanie informovaného súhlasu totiž nie je iba formálnou záležitosťou podpísania jedného tlačiva, ale osobitým procesom, ktorý musí byť prispôbený povahe a náročnosti zdravotníckeho výkonu, rizikám, osobitostiam pacienta (spočívajúcim v zdravotnom stave, ale aj jeho mentálnej výbave a pod). Preto žalovaného 2/ len predloženie tlačiva s podpisom žalobcu k všeobecnému predtlačnému textu podľa názoru súdu nezbavuje povinnosti aj preukázať to, aké konkrétne poučenie a akou formou, v akom rozsahu „napasované“ na jeho vtedajší zdravotný stav, sa žalobcovi skutočne pred podpisom tlačiva dostalo, kto ho realizoval (či ho realizoval zdravotnícky pracovník so zodpovedajúcou kvalifikáciou, alebo len iný „nižší“ zdravotnícky pracovník bez dostatočnej odbornej výbavy na podanie poučenia) a či žalobca uvedenému porozumel a na základe pochopenia dal aj súhlas, ktorý bol skutočne informovaným, a nie len formálnym súhlasom. Ak žalovaný 2/ poukazoval na to, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že žalobca bol poučený, čo vyplýva zo zdravotnej dokumentácie, kde je o tom urobený záznam, súd uvádza, že Úrad vychádzal celkom jednoznačne len a práve z predloženého štandardizovaného tlačiva obsahujúceho podpis pri predtlačnom texte, ktorý mal úrad v spise založený. Skutočne však neexistoval, či a v akom rozsahu bolo poučenie pred podpisom tlačiva žalobcovi udelené, v tomto smere nevykonával dokazovanie. Ako už ale súd vyššie uviedol, nie je možné, aby sa žalovaný 2/ v spore zbavil povinnosti preukázať konkrétny obsah, rozsah a charakter poučenia, ktoré predchádzalo získaniu informovaného súhlasu len tým, že predloží podpis pacienta pod všeobecne formulovaným textom, to všetko za stavu, keď pacient tvrdí, že konkrétneho poučenia od lekára sa mu ani nedostalo a jediné, čo pred zákrokom absolvoval bol podpis tlačiva bez akéhokoľvek vysvetlenia. Takto (bez poučenia) sa totiž súhlas pacienta k zákroku korektné získať ani nedá. Súd teda uzatvára, že nebolo preukázané, že by bol žalobca pri zákroku realizovaného lekárom žalovaného 2/ riadne poučený a následne ani to, že by boli zákroky zrealizované po riadnom informovanom súhlase žalobcu. Tieto nedostatky (teda zákrok bez informovaného súhlasu) by bolo možné hodnotiť ako neoprávnený zásah do telesnej integrity žalobcu, pretože právo pacienta rozhodovať o svojej telesnej integrite sa realizuje práve prostredníctvom inštitútu informovaného súhlasu, ktorému ale v prejednávanej veci nebolo učinené zadosť. Ním sa zároveň naplňa právo fyzickej osoby disponovať svojím zdravím.

39. Súd preto v súvislosti s vyššie uvedeným neoprávneným zásahom posudzoval aj splnenie predpokladov pre vznik nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do jeho telesnej integrity. Dospel však k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tejto súvislosti nie je ani čiastočne dôvodný, pretože nie je primeraný. Súd uvádza, že žaloba fyzickej osoby, ktorá sa domáha zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, musí vždy znieť na určitú formu tohto zadosťučinenia. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že navrhovaná forma zadosťučinenia nie je primeraná, žalobu súd zamietne (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30 Cdo/2919/2006 z 30.11.2006). Pri úvahe o neprimeranosti, a teda aj neopodstatnenosti požadovaného zadosťučinenia formou náhrady nemajetkovej ujmy, súd vychádzal z toho, že nebolo preukázané, že zákrok, ktorého sa nedostatok informovaného súhlasu týkal (najmä teda prvotný zákrok 09.12.2016 - extrakcia zuba), bol non lege artis. A teda je nutné konštatovať, že zákrok, hoc aj bez informovaného súhlasu, nezanechal žiadnu ujmu na zdraví žalobcu (opak preukázaný nebol). Z principiálneho hľadiska síce má význam riešiť otázku, že pacient nebol riadne poučený, aj v prípade, keď nebolo preukázané, že došlo pri zákroku bez súhlasu k poškodeniu zdravia pacienta. To, že bolo bez súhlasu pacienta (a teda neoprávnené) zasiahnuté do jeho telesnej integrity, totiž je skutočnosťou. No na druhej strane, absencia akejkoľvek ujmy na zdraví, je tou okolnosťou, ktorú súd musí zohľadniť pri hodnotení primeranosti požadovaného zadosťučinenia a ktorá závažnosť neoprávneného zásahu podstatným spôsobom znižuje. Iný a oveľa

závažnejší by bol prípad takého zásahu, keby došlo na strane pacienta k poškodeniu zdravia, a to v príčinnej súvislosti s tým, že mu nebolo dané poučenie a bolo by súčasne preukázané, že ak by mu toto poučenie bolo riadne a úplne dané, zákrok by pacient nebol býval podstúpil, a teda k poškodeniu zdravia zákrokom by ani nebolo bývalo došlo. O to sa však v prejednávanej veci nejedná. Súd vzal tiež do úvahy, že žalobca prakticky síce v skutkovom opise žaloby uvádza, že poučenie mu nebolo dané v dňoch 09.12., 2016, 16.12.2016 a 23.12.2016, avšak následne toto pri svojom výsluchu zúžil len na deň 09.12.2016, teda zákrok pri extrakcii zuba (zvyšné návštevy lekára boli kontrolnými), a teda nešlo o dlhodobé porušenie povinnosti, čo tiež intenzitu podstatne znižuje. Súd sa nestotožnil s dôvodmi žalobcu, ktorý uvádzal, že vykonanie zákroku zubárkou bez informovaného súhlasu má znaky mučenia, ponižujúceho a neľudského zaobchádzania, čím tiež odôvodňoval náhradu nemajetkovej ujmy za tento zásah, keď žiadne takéto konanie nebolo preukázané. Jediné pochybenie, ktoré bolo zistené, bolo čo do obsahu a rozsahu, kvality poučenia, ale nie čo do správnosti vykonania, metód výkonu a ani nebolo preukázané, že by sa k žalobcovi pri zákroku lekárka správala nedôstojne, resp. že by zákrok bol vykonaný obzvlášť bolestivým alebo krutým, útrapným spôsobom. Žalobca neuvádzal žiaden taký závažný prejav tohto neoprávneného zásahu v jeho osobnej sfére, pričom ak konštatoval, že trpel úzkostnými stavmi a pocitmi menejcennosti, nebolo zistené, že by tieto subjektívne pocity bolo možné pripisovať na ťarchu nedostatočného poučenia pred extrakciou zuba. Na odôvodnenie ním určenej výšky nemajetkovej ujmy nepredniesol ani konkrétne úvahy, keď jediné čo uviedol bolo, že sumu 10.000,- eur zvolil preto, že si tak váži svoje zdravie. Následne však žalobca už v spore ani riadne nepokračoval, a preto je tiež otázne, ako závažne sám vníma ním tvrdené protiprávne konanie žalovaného 2/, keď o spor, prakticky po prvom pojednávaní, ktorého sa zúčastnil, stratil záujem. Jeho pasívny prístup tak nekorešponduje s jeho tvrdeniami, že ujma, ktorá mu vznikla, je nadmieru závažná, tak ako ju v žalobe, resp. v jej doplnení, opisuje. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, nakoľko sa dva z troch tvrdených zásahov do osobnostných práva ani nepreukázali a nakoľko intenzita tretieho jednorazového neoprávneného zásahu (informovaný súhlas pred extrakciou), nebola zistená ako závažná spôsobilá výrazne negatívne zasiahnuť do osobnostnej sféry žalobcu, súd žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal ani čiastočne. Súd má za to, že adekvátnym zadosťučinením by za konštatované neoprávnené konanie v tomto prípade bolo ospravedlnenie za vykonanie zákroku bez náležitého poučenia a informovaného súhlasu, ale nakoľko sa žalobca takejto formy zadosťučinenia nedožadoval a súd je viazaný žalobným petitom (a teda sám nemôže zmeniť formu a obsah žalovaného zadosťučinenia), súd v tejto časti žalobu zamietol.

40. Zhrnúc uvedené, aj voči žalovanému 2/ súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Nároky uplatnená proti žalovanému 3/

41. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. (2) Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, (1) Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti Ak tento zákon neustanovuje inak, zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií; zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzarizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu. Súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je aj preprava podľa § 14 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/576/20210501>>; pracovné činnosti pri preprave podľa prvej časti vety nemusia byť vykonávané zdravotníckymi pracovníkmi. Zdravotnou starostlivosťou nie je poskytovanie osobitného liečebného režimu osobám v detencii podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, Poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

42. Proti žalovanému 3/ sa žalobca domáhal náhrady škodu na zdraví - bolestné 6.000,- eur a sťaženie spoločenského uplatnenia 4.000,- eur (identicky ako proti žalovanému 2/, keď náhrada škody bola vyvodzovaná z totožných pochybení). Pre účely posúdenia tohto nároku voči žalovanému 3/ pritom platí všetko to, čo bolo uvedené aj vo vzťahu k žalovanému 2/ v odsekoch 33 až 35. Nebolo preukázané, že by k akýmkoľvek pochybeniam, a teda k non lege artis postupu došlo, že by tento postup bol v príčinnej súvislosti so škodou a nebola preukázaná ani škoda a jej rozsah čo do výšky. To už samo osebe je dôvodom pre zamietnutie žaloby aj voči žalovanému 3/ v tejto časti.

43. Navyše v konaní bolo zistené, že žalovaný 3/ do 03.01.2018 poskytol žalobcovi len ústavnú zdravotnú starostlivosť, keď bol žalobca u neho hospitalizovaný od 07.03.2017 do 14.03.2017 a od 15.08.2017 do 30.08.2017, čo nebolo sporné. Ambulantnú ani inú zdravotnú starostlivosť žalovaný 3/ do 03.01.2018 žalobcovi ani neposkytoval, keď jej poskytovateľom bol do tohto dňa len žalovaný 2/, a teda vo vzťahu k ambulantnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej do 03.01.2018 je zodpovednosť žalovaného 3/ úplne vylúčená. Vo vzťahu poskytnutiam zdravotnej starostlivosti počas vyššie uvedených hospitalizácií žalobcu, žalobca výslovne na pojednávaní vyhlásil, že žalovanému 3/ nevytýka žiadne pochybenie. Sám žalobca tak potvrdil, že niet žiadneho odborne nesprávneho postupu žalovaného 3/ počas poskytovania uvedenej zdravotnej starostlivosti, z ktorého by vyvodzoval nárok na náhradu škody na zdraví. Súd tak uvádza, že zodpovednosť žalovaného 3/ za dané obdobie od 09.12.2016 (ktorým žalobca datuje začatie poskytovania zdravotnej starostlivosti, z ktorého vyvodzuje škodu) až do 03.01.2018, v konaní nebola preukázaná, keď mu zo strany žalobcu za toto obdobie ani nie je vytkané žiadne konkrétne pochybenie.

44. Počnúc dňom 03.01.2018 žalovaný 3/ sa stal jediným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti pre všetky zariadenia v Zbore väzenskej a justičnej stráže. Počnúc týmto dňom žalovaný 3/ ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti hospitalizoval žalobcu v dňoch 03.01.2018 do 09.01.2018 a od 12.01.2018 do 30.01.2018 a tiež poskytoval už aj všetku ostatnú zdravotnú starostlivosť žalobcovi, vrátane ambulantnej. V tejto súvislosti súd však opakovane poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že by došlo zo strany tohto poskytovateľa zdravotnej starostlivosti k poškodeniu zdravia, a v celom rozsahu odkazuje na odseku 33 až 35 vyššie, ktoré dopadajú aj na túto časť. Teda hoc aj bol žalovaný 3/ od 03.01.2018 jediným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti vo vzťahu k žalobcovi ako odsúdenému, nebolo zistené, že by sa dopustil non lege artis postupu a že by nesprávnym medicínskym postupom spôsobil žalobcovi škodu na zdraví. Súd preto žalobu v časti náhrady škody na zdraví voči žalovanému 3/ zamietol. Vo vzťahu k tomu, že náhrada škody bola vyvodzovaná aj od nesprávneho vedenia zdravotnej dokumentácie, ako už bolo konštatované, treba dodať, toto nie je v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia.

45. Čo sa týka ďalšieho nároku, a to nároku na náhradu nemajetkovej ujmy titulom neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu, v tejto časti súd považuje žalobu za nedôvodnú. Za neoprávnenú zásahu označil zhodne ako u ostatných žalovaných : A/ zákrok vykonaný stomatologičkou MUDr. Kusovskou bez informovaného súhlasu (zásah do telesnej integrity), B/ ďalej nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie, keď tvrdil, že konkrétne zápisy všeobecného lekára a zubárky nie sú riadne - vágne, stručné, resp. dodatočne dopisované (zásah do súkromia) a C/ nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie - nebol uznaný za pracovne neschopného, keď mal byť (uznaný až 30.01.2017) a predčasné ukončenie pracovnej neschopnosti, keď táto ešte mala trvať (11.09.2017) to všetko zo strany všeobecného lekára (zásah do práva na zdravie).

46. Čo sa týka tvrdených zásahov pod písm. B/ (nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie) do súkromia a pod písm. C/ (nesprávne zvolenie režimu rekonvalescencie žalobcu) do práva na zdravie, súd konštatuje, že nebolo v spore preukázané, že by došlo k uvedeným porušeniam povinností žalovaného 3/, ktoré by bolo možné označiť za protiprávne zásahy do osobnostných práv žalobcu. Ako už aj vyššie súd uviedol, v spore nebola preukázaná skutočnosť, že by zo strany žalovaného 3/ došlo k pochybeniam pri vedení zdravotnej dokumentácie, že by chýbali záznamy, tieto boli nesprávne, neúplné, vágne, z medicínskeho hľadiska neodrzkadľujúce zdravotný stav žalobcu v danom čase a tiež z dokazovanie nevyplývalo, že by záznam označený žalobcom, bol dodatočne do zdravotnej dokumentácie vpísaný. Vedenie zdravotnej dokumentácie je súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti (§ 4 ods. 5 zákona č. 576/2004 Z.z.), pričom ani Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ani iná odborne spôsobilá osoba (znalec) nekonštatoval, že by záznamy v zdravotnej dokumentácii nepredstavovali správny, úplný a objektívny popis zdravotného stavu žalobcu v tom- ktorom čase. Znalecké dokazovanie, ktoré by bolo zamerané aj na zistenie toho, či zdravotná dokumentácia predstavuje dostatočne úplný, správny a medicínsky odborne dobre zaznamenaný prehľad jednotlivých zdravotných výkonov, terapeutických postupov a diagnostických záverov, ako už bolo vyššie uvedené, nebolo z dôvodov na strane žalobcu možné vykonať. Preto tento tvrdený zásah do súkromia žalobcu nebol preukázaný. Navyše nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie v bode 4 zmeny žaloby žalobca vzťahuje na vyšetrenia od 09.12.2016 do 02.12.2017 (medzi ktoré ani neradí zápisy v súvislosti s hospitalizáciou u žalovaného 3/ v tomto období), ktoré boli realizované v súvislosti s ambulantnou starostlivosťou, ktorú však do 03.01.2018 žalovaný 3/ žalobcovi ani nerealizoval. Ak žalobca poukazoval na dopisovanie údajov do zdravotnej dokumentácie, tieto žalobca datoval k vyšetreniam 16.12.2016 až 23.12.2016, kedy opäť žalovaný 3/ žalobcovi neposkytoval zdravotnú starostlivosť (ide o vyšetrenia u MUDr. Kusovskej - lekárky žalovaného 2/). To isté, ak namietal neprávny režim rekonvalescencie, čím malo byť zasiahnuté do jeho práva na zdravie, toto opäť viaže na obdobie od 30.01.2017, kedy ho až oneskorené všeobecný lekár žalovaného 2 nechal PN/, hoci tak mal učiniť skôr do septembra 2017, kedy mu mal lekár nesprávne predčasne PN ukončiť. Pochybenie sám žalobca vytýka žalovanému 2/, teda všeobecnému lekárovi, ktorý pre žalovaného 2/ túto činnosť vykonával, a teda nevytýka sa nič v tomto smere žalovanému 3/, ktorý do 03.01.2018 ani ambulantnú zdravotnú starostlivosť v odbore všeobecné lekárstvo, nevykonával. Navyše nebolo ani preukázané, že by k takémuto porušeniu povinností došlo, ako už súd zhodne odôvodnil vo vzťahu k žalovanému 2/. Rovnako, ak žalobca za neoprávnený zásah do osobnostných práv považoval vykonanie ambulantného zákroku MUDr. Kusovskou v decembri 2016 bez informovaného súhlasu, nemôže byť daná zodpovednosť žalovaného 3/, nakoľko žalovaný 3/ nebol poskytovateľom tejto starostlivosti. Uvedené zákroky realizovala MUDr. Kusovská, ktorá zdravotnícke výkony realizovala

na základe dohody o pracovnej činnosti pre žalovaného 2/ ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Žalovaný 3/ tak nie je pôvodcom neoprávneného zásahu, a preto nie je možné voči nemu vyvodiť zodpovednosť ani z titulu ochrany žalobcovej osobnosti.

47. Zhrnúc uvedené, žaloba tak nebola dôvodná ani vo vzťahu k žalovanému 3/.

48. Čo sa týka rozsahu dôkazov, ktoré súd v spore vykonal. Žalovaní na poslednom pojednávaní zhodne uvádzali, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania, a preto nebolo takých dôkazov produkovaných žalovanými, ktoré by ostali nevykonané. K znaleckému dokazovaniu a dôvodom jeho nerealizovania, sa súd už vyjadril. Žalobca okrem toho navrhol vypočuť v spore množstvo svedkov - zdravotných pracovníkov K.a, ďalej osoby - K. K., bližšie neurčeného vedúceho pracoviska ELAST, W. K.). Žalobca tieto osoby len vymenoval, ale ani neobjasnil, na aké sporné skutočnosti by ich súd mal vypočuť, čo konkrétne a dôležité na objasnenie sporných skutočností, by sa z ich výpovedí mal súd dozvedieť, čo je tiež jeden z predpokladov riadneho návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka (§ 197 ods. 2 CSP). Žalobca uvedené chýbajúce skutočnosti nebol následne spôsobilý ani objasniť aj z dôvodu, že sa na súde už nezúčastňoval. Súd ani nemal informáciu o tom, odkiaľ by týchto svedkov, ktorých bližšie údaje ani nemal, mal predvolať, resp. či ich účasť by zabezpečil žalobca. Bez toho, aby súdu bolo zrejmé, na aké sporné skutočnosti by mal svedkov vypočuť, nebolo možné ani zvážiť, či vykonanie tohto dôkazu je alebo nie nutné. Navyše boli to svedkovia navrhnutí žalobcom, ktorých by si, vychádzajúc zo zásady kontradiktórnosti sporu, mal primárne vypočuť žalobca sám, a nakoľko tento sa prestal zúčastňovať sporu, túto možnosť si sám aj ubral. Jediné, pri kom žalobca uviedol aj dôvod vypočutia, a síce, že sa má vyjadriť k tomu, ako ordinovala MUDr. Kusovská, bol svedok K.. V konaní ho však súd nevypočul, pretože žalovaný 2/ výslovne uviedol, že nepovažuje za sporné tvrdenie žalobcu, že MUDr. Kusovská ordinovala len v piatok, a teda nebolo nutné dokazovať nespornú skutočnosť. Okrem toho treba dodať, že vo väčšine prípadov navrhovaní svedkovia boli ošetrojúci lekári, či iný zdravotnícky personál ošetrojúci žalobcu, pričom títo ako svedkovia ani nie sú oprávnení hodnotiť správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti, či prijímať odborné závery, úsudky a hodnotenia. Títo majú len zreprodukovať, čo svojimi zmyslami vnímali pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, pričom však nebolo jasné, ako sporné skutočnosti by takto mali uviesť. Najdôležitejším dôkazom, ktorý ako jediný by mohol posúdiť odborné otázky bolo znalecké dokazovanie, ktoré nie je možné výsluchom svedkov - lekárov nahradiť v žiadnom prípade. Žalobca by ich okrem toho musel najskôr aj zbaviť zákonom uloženou mlčanlivosťou zdravotníckeho pracovníka, čo tiež pre jeho pasivitu v spore možné nebolo. Ak žalobca žiadal, aby UN Martin podalo vo veci odborné vyjadrenie, toto súd nevykonal z dôvodu, že UN Martin bol tiež subjekt, ktorý sa podieľal na poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalobcovi v rozhodnom období, a preto nie je vylúčené, že by jeho závery mohli byť na úkor objektívneho zistenia stavu týmto ovplyvnené. Navyše vzhľadom na rozsah a náročnosť otázok, ktoré by bolo nutné zhodnotiť (keďže žalobca vytykal množstvo nedostatkov v rôznych súvislostiach), súd uvádza, že by nebolo možné uspokojiť sa odborným vyjadrením, a aj preto bolo naplánované (nakoniec nerealizované) znalecké dokazovanie. Postup podľa § 206 CSP (teda odborné vyjadrenie) by podľa súdu nebol postačujúci. Ak žalobca žiadal zabezpečiť dôkaz o jeho pracovnom zaradení, tento súd nezabezpečil, pretože zistenie pracovnej náplne bez ďalšieho nebola rozhodujúca, ale túto napokon žalobca pri výsluchu aj priblížil (manuálna práca, kontrola súčiastok, nosenie a dvíhanie krabíc) a nikto ju nerozporoval, a teda ani nešlo o spornú skutočnosť, ktorú by bolo treba osobitne dokazovať. Ak žalobca žiadal zabezpečiť prehľad jeho pracovných neschopností, tento prehľad by bol mohol slúžiť ako podklad pre znalecké dokazovanie (aby znalec vedel posúdiť ne/dostatočnú dĺžku PN, ktorú žalobca namietal). Avšak bez odborných záverov znalca by len samotný prehľad trvania PN žalobcu nebol spôsobilý zodpovedať spornú otázku, či pracovná neschopnosť bola včas ordinovaná, či trvala dostatočne dlhú dobu a či bola včas ukončená. Napokon, žalobca vymedzoval sám trvanie pracovnej neschopnosti od 30.01.2017 (čo zodpovedá aj záznamu v zdravotnej dokumentácii - dekurz č. 13-14) do 11.09.2017 (žalobcovo tvrdenie zo žaloby - čl. 3), ktoré strany ani nerozporovali, a opäť teda dĺžka pracovnej neschopnosti žalobcu v spojitosti s jeho rekonvalescenciou ani nebola sporná. Uvedené dôkazy preto súd nevykonal.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaní 1/ až 3/ boli úspešní v celom rozsahu, a preto by mali proti neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Žalovaný 1/ výslovne žiadal priznať náhradu trov konania, a preto súd žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsah 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Žalovaní 2/ a 3/

sa naopak zhodne vyjadrili tak, že od žalobcu nepožadujú nahradiť trovy konania. Preto súd, rešpektujúc ich vôľu, vo vzťahu k nim o náhrade trov konania rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.